

Reformatie Nieuws

Jaargang 28, 1

Inhoud

Samenzweringen de Bijbel.....	3
De eerste samenzwering	4
Bezoedelde invloed	9
Verleid door wraak?	13
Angst... ..	17
Het is tijd... ..	21
Bewaakt door de Koning van de hemel	23

Uitgegeven door:

The Reformation Herald
Official Church of the Seventh
Day Adventist Reform Movement
P O Box 7240, Roanoke
VA 24019, USA
Web: <http://www.sdarm.org>

Nederland

Zevende Dags Adventisten
Refomatiebeweging
Mezenhof 41
9561 CC Ter Apel
Bankrekening:
NL27 INGB 0004 294694
BIC Nummer: INGBNL2A
Web: <http://www.zda-ref.nl>

Suriname

Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Kashmirstraat 104
Paramaribo
Boerbuiten
Postbus 8141
Web: <http://www.zda-ref.nl>

samenzweringen

DE BIJBEL

Redactie

“Complottheorie! Complottheorie!” Wat een snelle manier om iets er tegenwoordig belachelijk uit te laten zien. Maar is het niet aannemelijk, dat in sommige gevallen inderdaad een aanzienlijke groep mensen samenspannt voor snode doeleinden? Om onmiddellijk iemand te weerleggen en in diskrediet te brengen, die zo’n bezorgdheid zou kunnen uiten door terug te schieten met de beschuldiging: “Samenzweringstheorie!” is een veelgebruikte techniek, die niet helemaal voldoet aan de principes van degelijke logica. Dit is een voorbeeld van een veel voorkomende misvatting, die bekend staat als *Argumentum ad hominem*, een retorische strategie waarbij een persoon (soms door insinuatie) een aanval lanceert op het karakter, het motief of een ander kenmerk van iemand, die een punt uitdrukt, in plaats van de inhoud van het argument zelf in overweging te nemen. De implicatie is bedoeld om onmiddellijk twijfel te zaaien over degene, die iets uitdrukt, dat van gegrond belang zou kunnen zijn.

Velen, die schuldig zijn aan verkeerde dingen en sommigen, die zich daardoor laten leiden, omhullen zichzelf door het ontwijken van degelijke logische argumenten. Ze brachten de beschuldiging naar voren, dat degene, die iets grootschaligs waarneemt en zijn bezorgdheid uit over iets, dat niet helemaal juist lijkt, zeker een complottheoreticus moet zijn, met andere woorden, een persoon, die overdreven op zijn hoede is, mogelijk een gebrek aan evenwicht heeft en beweert, dat het slechts een theorie is, nog niet bewezen. Dus, zonder eerlijk onderzoek, door middel van hoon, worden veel gegronde waarnemingen ongeldig gemaakt, meestal als ze indruisen tegen het verhaal van een meerderheid (van wie het verslag historisch gezien vaker verkeerd dan goed is).

Interessant is echter, dat sommigen onlangs hebben opgemerkt, dat het verschil tussen veel zogenaamde samenzweringstheorieën en de waarheid slechts een tijdspanne kan zijn, zelfs zo kort als 6-12 maanden. Dat is soms het geval. Waarom? Omdat wanneer de realiteit doorbreekt door een massa bevooroordeelde of zelfs omgekochte nepnieuws feitenzoekers, worden mensen, die onbewust verblind waren door een menigte, eindelijk wakker en zien, wat er de hele tijd aan de hand was. Maar aan de andere kant kan in sommige gevallen na verloop van tijd en verder onder-

zoek uiteindelijk blijken, dat een bewering oppervlakkig en niet goed gefundeerd is. Maar hoe dan ook, als eerste stap, voordat we de boodschapper bespotten, kan het verstandig zijn om ons eigen hart te vernederen en de geldigheid van de bewering te onderzoeken. Ik herhaal: die eerste stap om ons eigen hart te vernederen is van vitaal belang.

Wat is in het algemeen het verschil tussen een theorie en de waarheid? Een theorie kan een zeer solide basis hebben. Veel dingen in het leven zijn niet volledig bewezen, maar een geloofwaardige theorie is gebaseerd op eerlijke, betrouwbare gegevens en documentatie. Als de observatie de status quo uitdaagt, zal het niet populair zijn. Dan is het meestal onderhevig aan wrede aanvallen, maar dat is jammer, want in alle eerlijkheid rust de bewijslast op de een of andere manier op beide kanten van een argument, niet alleen op de minderheidspositie.

Hoe zit het met de Bijbel en de Geest der Profetie? Spreken Gods heilige geschriften over historische samenzweringen, die vaak achter de schermen verborgen waren, waardoor in het geheim kwade bedoelingen tegen Hem en Zijn rechtvaardige principes werden aangevoerd? Absoluut! Inspiratie spreekt van vele samenzweringen, en waarschuwt ons krachtig in Openbaring hoofdstuk 13 voor een belangrijk belangrijke samenzwering, die aan de horizon opdoemt. Waarom was het vanwege voorzichtige veiligheid noodzakelijk, dat een groot deel van het boek Openbaring in gecodeerde, symbolische taal werd geschreven? Het is, omdat in de algehele grote strijd tussen Christus en Satan een enorme samenzwering wordt onthuld!

In dit nummer van *Reformatie Nieuws* zullen we kijken naar enkele voorbeelden van samenzweringen, die door de geschiedenis heen tegen God en Zijn volk zijn gelanceerd. Deze samenzweringen zijn aangewakkerd door de lagere elementen van de gevallen zondige natuur, elementen zoals haat, opstandige invloed en verlangen naar wraak, trots, hebzucht, positie of geld, om er maar een paar te noemen. Als we een deel willen zijn van de oplossing en niet van het probleem in deze wereld, dan past het ons om ons hart te onderzoeken en deze zaken biddend te overwegen, opdat we onze ogen mogen openen (in Openbaring 3:18 noemt Jezus het onze ogen zalven met ogenzalf) om de God van de waarheid te eren, ongeacht de kosten, ongeacht de spot.

DE EERSTE SAMENZWERING

DOOR PETER D. LAUSEVIC

Als we naar de Tien Geboden kijken, zeggen ze niets direct over haat. Dit element genaamd haat is iets vreselijks. Het veroorzaakt oorlogen, gebroken gezinnen en is de vernietiger van allerlei soorten relaties. Wanneer de Tien Geboden zeggen: 'Gij zult niet doden', gaat het om meer dan de eigenlijke daad. Exodus 20:13. Deze geboden, geschreven in steen door de vinger van God en vermeld vanaf de berg Sinaï, zijn grootse principes, die de oorzaak omvatten, niet alleen de uiterlijke actie. En wat is de oorzaak van moord? Wat is het, dat een persoon ertoe brengt een menselijk leven weg te nemen? 'Een ieder, die zijn broeder haat, is een doodslager; en gij weet, dat geen doodslager het eeuwige leven heeft in zich blijvende' (1 Johannes 3:15). Dit betekent, dat wanneer we haat koesteren, het begint de geest in beslag te nemen en stap voor stap wordt zijn controle dieper en dieper, totdat er slechts één stap is tussen haat en moord.

Een ander gebod, dat verband houdt met haat, is liegen of valse getuigenis afleggen (Exodus 20:16). De laatste generatie, de 144.000 gelovigen genaamd, zal hun tong onder controle hebben. 'En in hun mond is geen bedrog gevonden, want zij zijn onberispelijk voor de troon van God' (Openbaring 14:5). De relatie tussen de tong en volmaaktheid is heel duidelijk vanuit een Bijbels gezichtspunt 'Want wij struikelen allen in vele. Indien iemand in woorden niet struikelt, die is een volmaakt man, machtig om ook het gehele lichaam in toom te houden' (Jakobus 3:2).

Waarom is volmaaktheid verbonden met de tong? Omdat de kwestie van liegen verband houdt met alle andere geboden. 'Indien iemand zegt: Ik heb God lief, en zijn broeder haat, die is een leugenaar: want die zijn broeder niet liefheeft, die hij gezien heeft, hoe kan hij God liefhebben, die hij niet gezien heeft?' (1 Johannes 4:20). Hier is haat, de wortel van moord, verbonden met wat de tong doet. En meer dan dat. Jezus zei: 'Gij zijt uit de vader de duivel, en wilt de begeerten van uw vader doen; die was een mensenmoorder van den beginne en is in de waarheid niet staande gebleven; want geen waarheid is in hem. Wanneer hij de leugen spreekt, zo spreekt hij uit, wat hem eigen is; want hij is een leugenaar en de vader der leugen' (Johannes 8:44). Dus haat, moord en liegen zijn geheel verbonden met elkaar, en de oorsprong is Satan, die van hen de meester is.

DEZE ELEMENTEN BESCHRIJVEN ZONDE

De Bijbel verwijst naar haat, moord, liegen als zonde,

omdat de enige echte definitie van zonde te vinden is in 1 Johannes 3:4: 'Een ieder, die de zonde doet, die doet ook de ongerechtigheid, want de zonde is de ongerechtigheid'. Aangezien we weten, dat de wet de manifestatie is van het karakter van God, moet zonde datgene zijn, wat in strijd is met Zijn karakter. Het is een toon van onenigheid in het universum. Aan de andere kant brengt Christus eenheid onder Zijn volgelingen: 'Opdat zij allen één zijn; gelijk Gij, Vader, in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons één zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt' (Johannes 17:21).

Tegelijkertijd verklaarde Christus: 'Meent niet, dat Ik gekomen ben, om vrede te brengen op aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard' (Matthéüs 10:34). Waarom? Omdat de mensen het woord des levens niet wilden aannemen. Omdat ze streidden tegen de boodschap, die hun gestuurd was om hun vreugde, hoop en leven te brengen.

"Wij beschouwen, wat de Joden deden, als niet te verontschuldigen, omdat zij Christus hebben verworpen en gekruisigd. Maar in deze tijd worden de boodschappen, die de Heere zendt, vaak net zo ontvangen als de wijze, waarop de Joden Christus' boodschap ontvingen. Als het onderricht van de Heere niet overeenkomt met de meningen van de mensen, neemt boosheid de leiding van het verstand en men speelt de vijand in de kaart door tegen de boodschap van God in te gaan. Satan gebruikt ze als scherpe werktuigen om de voortgang van de waarheid tegen te staan." –*Bijbelcommentaar*, blz. 321.

Hoewel er eenheid is onder de volgelingen van Christus, brengt Satan alleen tweedracht teweeg. Zelfs onder zijn eigen volgelingen is er onenigheid. Dus dan mogen wij concluderen, dat voordat de zonde bestond, er volmaakte eenheid was in het universum. Alle geschapen wezens waren in harmonie met het karakter van God. Alles werd bij elkaar gehouden door de kracht van liefde, want 'God is liefde; en die in de liefde blijft, blijft in God, en God in hem' (1 Johannes 4:16). Het fundament van deze ware liefde is gehoorzaamheid aan de wet, die eenvoudig de manifestatie is van Gods karakter: 'Want dit is de liefde Gods, dat wij Zijn geboden bewaren, en Zijn geboden zijn niet zwaar' (1 Johannes 5:3). Nogmaals, zolang er geen zonde was, geen overtreding van de wet, was er volmaakte harmonie in het universum, want zij allen leefden volgens het principe van gehoorzaamheid aan God door ware liefde. Waarom

antwoordden zij met gehoorzaamheid door ware volmaakte liefde? ‘Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst liefgehad heeft’ (1 Johannes 4:19). Dit was niet alleen het geval, nadat wij zondigden, want Christus was onze Borg ook, voordat de grondlegging van deze wereld werd gelegd (Openbaring 13:8).

WAAR IS DE ZONDE ONTSTAAN?

Waar komt de zonde dan vandaan? Laten we Ezechiël 28:11-15 lezen. ‘Voorts geschiedde het woord des Heeren tot mij, zeggende: Mensenkind, hef een klaaglied op over de koning van Tyrus en zeg tot hem: Zo zegt de Heere: Gij verzegeelaar der som, vol van wijsheid en volmaakt in schoonheid! Gij waart in Eden, Gods hof; alle kostbaar gesteente was uw deksel, sardisstenen, topazen en diamanten, turkooizen, sardonixstenen en de jaspisstenen, saffieren, robijnen en smaragden en goud; het werk van uw trommelen en van uw pijpen was bij u; ten dage als gij geschapen werdt, waren zij bereid. Gij waart een gezalfde, overdekkende cherub, en Ik had u also gezet: gij waart op Gods heilige berg; gij wandeldet in het midden der vurige stenen. Gij waart volkomen in uw wegen van de dag af, dat gij geschapen zijt, totdat er ongerechtigheid in u gevonden is’.

Hoe weten we, dat dit niet letterlijk spreekt over de koning van Tyrus? Omdat dit wezen in de hof van Eden was (vers 13). Als de koning van Tyrus een mens was, was hij geboren uit een vrouw. Daarom zou hij vanaf zijn geboorte beginnen te zondigen. De psalmist legt de ware toestand uit van iedereen (behalve Jezus Christus) die ooit is geboren: ‘Zie, ik ben in ongerechtigheid geboren; en in zonde heeft mijn moeder mij ontvangen’ (Psalm 51:7). ‘Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods’ (Romeinen 3:23). Van al degenen, die uit een vrouw zijn geboren, is Christus de Enige, die nooit zondigde: ‘want hiertoe zijt gij geroepen, daar ook Christus voor ons geleden heeft, ons een voorbeeld nalatende, opdat gij Zijn voetstappen zoudt navolgen. Die geen zonde gedaan heeft, en er is geen bedrog in Zijn mond gevonden’ (1 Petrus 2:21-22). Dit wezen kan dus niet een man zijn geweest zoals de koning van Tyrus (letterlijk), want, zoals hierboven vermeld: ‘Gij waart volkomen in uw wegen, van de dag af, dat gij geschapen zijt, totdat er ongerechtigheid in u gevonden is’ (Ezechiël 28:15).

Ook kon de koning van Tyrus niet in Eden geweest zijn,

als hij een zondig man was, want de enige zondige personen in Eden waren Adam en Eva, en vanwege hun zonde werden zij verdreven: ‘Toen zeide de Heere God: Ziet, de mens is geworden als Onzer een, kennende het goed en het kwaad. Nu dan, dat hij zijn hand niet uitsteke en neme ook van de boom des levens, en ete, en leve in eeuwigheid. Zo zond de Heere God hem weg uit de hof van Eden, om de aardbodem te bouwen, waaruit hij genomen was. En Hij dreef de mens uit; en stelde cherubs tegen het oosten van de hof van Eden, en een vlamig lemmer van een zwaard, dat zich omkeerde, om te bewaren de weg van de boom des levens’ (Genesis 3:22-24).

Het enige andere wezen, dat betrokken was bij de zonde in Eden, was de slang (hij die de slang gebruikte). ‘Toen zeide de Heere God tot die slang: Omdat gij dit gedaan hebt, zo zijt gij vervloekt boven al het vee en boven al het gedierte des velds! Op uw buik zult gij gaan, en stof zult gij eten al de dagen van uw leven’ (Genesis 3:14). U kent de geschiedenis. Maar wie was die slang eigenlijk? ‘En de grote draak is geworpen, namelijk de oude slang, welke genaamd wordt duivel en satanas, die de gehele wereld verleidt, hij is, zeg ik, geworpen op de aarde, en zijn engelen zijn met hem geworpen’ (Openbaring 12:9). Deze waren de enige geschapen wezens, die in Eden geregistreerde zonde hadden begaan. Daarom is dit opgetekend in Ezechiël, die in Eden waren en eens volmaakt waren, Satan moet zijn.

Let op de beschrijving van Satan, voordat hij werd, wat we nu van hem weten. Hij was ‘de overdekkende cherub’ (Ezechiël 28:14). In de heilighedomsdienst onder de Hebreeën bevonden de cherubs zich in de onmiddellijke tegenwoordigheid van God. (Zie Exodus 25:10-22. Let vooral op de tegenwoordigheid van God in vers 22). Dus voordat Satan zo’n kwaadaardig wezen werd, moet hij één van de geschapen wezens in het universum zijn geweest, die het dichtst bij God stonden, zo niet het dichtst in de buurt omdat er staat ‘de overdekkende cherub’.

Wij kunnen ook zien, dat Satan een erg muzikaal wezen was. Zozeer zelfs dat ‘het werk van uw trommelen en van uw pijpen was bij u ten dage, als gij geschapen werdt’ (Ezechiël 28:13). Dit laat zien, waarom hij muziek gebruikt met zo’n groot succes in de wereld van vandaag.

Vanwege zijn schoonheid werd hij trots en zonde werd in hem gevonden. ‘Door de veelheid van uw koophandel hebben zij het midden van u met geweld vervuld, en gij

hebt gezondigd; daarom zal Ik u ontheiligen van Gods berg; en zal u, gij overdekkende cherub, verdelen uit het midden van de vurige stenen. Uw hart verheft zich over uw schoonheid; gij hebt uw wijsheid bedorven, vanwege uw glans; Ik heb u op de aarde weggeworpen, Ik heb u voor het aangezicht der koningen gesteld, om op u te zien. Vanwege de veelheid van uw ongerechtigheden, door het onrecht van uw koophandel, hebt gij uw heilighdommen ontheiligd, daarom heb Ik een vuur uit het midden van u doen voortkomen; dat u heeft verteerd, en Ik heb u gemaakt tot as op de aarde, voor de ogen van allen, die u zien. Allen, die u kennen onder de volken, zijn over u ontzet; gij zijt

een grote schrik geworden, en zult er niet meer zijn tot in eeuwigheid' (Ezechiël 28:16-19).

Vanwege zijn zonde zal hij uiteindelijk vernietigd worden en ophouden te bestaan (vers 19). Merk op, hoe dit zal gebeuren. God zegt: 'daarom heb Ik een vuur uit het midden van u doen voortkomen; dat u heeft verteerd, en Ik heb u gemaakt tot as op de aarde, voor de ogen van allen, die u zien' (vers 18). Dit wezen, Satan, moet dezelfde zijn als die wortel, waarover in Maleáchi 4:1-3 wordt gesproken. Let op de gelijkenis in de verwoesting: 'Want ziet, die dag komt, brandende als een oven; dan zullen alle hoogmoedigen, en al wie goddeloosheid doet, een stoppel zijn, en de toekomstige dag zal ze in vlam zetten, zegt de Heere der heerscharen, Die hun noch wortel, noch tak laten zal... En gij zult de goddelozen vertreden; want zij zullen as worden onder de zolen van uw voeten, te dien dage, die Ik maken zal, zegt de Heere der heerscharen'. Let nogmaals op: 'En de duivel, die hen verleide, werd geworpen in de poel van vuur en sulfur, waar het beest en de valse profeet zijn; en zij zullen gepijnigd worden dag en nacht in alle eeuwigheid' (Openbaring 20:10).

Dus de zonde kwam in deze wereld en het universum door Satan op een of andere mysterieuze wijze, want hij was oorspronkelijk volmaakt geschapen.

DE OORZAAK

Een ander hoofdstuk spreekt ook over deze val van Satan en is te vinden in Jesaja 14:12-20. 'Hoe zijt gij uit de hemel gevallen, o Morgenster, gij zoon van de dageraad! hoe zijt gij ter aarde neergehouwen, gij, die de heidenen krenktet! En zeidet in uw hart: Ik zal ten hemel opklimmen, ik zal mijn troon boven de sterren Gods verhogen; en ik zal mij zetten op de berg der samenkomst aan de zijden van het noorden. Ik zal boven de hoogten der wolken klimmen, ik zal de Allerhoogste gelijk worden. Ja, in de hel zult gij neergestoten worden, aan de zijden van de kuil! Die u zien zullen, zullen u aanschouwen, zij zullen op u letten, en zeggen: Is dat die man, die de aarde beroerde, die de koninkrijken deed beven? Die de wereld als een woestijn stelde, en haar steden verstoorde, die zijn gevangenen niet liet los gaan naar huis toe? Al de koningen der heidenen, zij allen liggen neer met eer, ieder in zijn huis. Maar gij zijt verworpen van uw graf, als een gruwelijke scheut, en als een kleed der gedoden, die met het zwaard doorstoken zijn; als die neerdalen in een steenkuil; als een vertreden dood lichaam. Gij zult er niet bij gevoegd worden in de begrafenis, want gij hebt uw land verdorven, en uw volk gedood; het zaad der boosdoeners zal in eeuwigheid niet genoemd worden'.

Door deze verzen te vergelijken met die van Ezechiël, kunnen we zien, dat Lucifer hier dezelfde is als de boze daar. Maar laten we deze ook vergelijken met het hoofdstuk in Openbaring 12:7-9. 'En er werd krijg in de hemel: Michaël en zijn engelen krijgden tegen de draak, en de draak krijgde ook en zijn engelen. En zij hebben niet vermocht, en hun plaats is niet meer gevonden in de hemel. En de grote draak is geworpen, namelijk de oude slang, welke genaamd wordt duivel en satanas, die de gehele wereld verleidt; hij is, zeg ik, geworpen op de aarde, en zijn engelen zijn met hem geworpen'. Jesaja zei, dat Lucifer uit de hemel viel (Jesaja 14). Wat een duidelijk beeld geeft de openbaarder van deze gebeurtenis, maar hoe droevig is de geschiedenis. Toen hij uit de hemel viel, zei Johannes: 'Daarom, bedrijft vreugde, gij hemelen en gij, die daarin woont! Wee hun, die de aarde en de zee bewonen, want de duivel is tot u afgeko-

men, en heeft grote toorn, wetende, dat hij een kleine tijd heeft' (Openbaring 12:12).

Volgens de lezing in Jesaja zien we, dat de oorzaak van Satans val van Lucifer zijnde ontstaan was door trots en zelfverheffing: 'Ik zal ten hemel opklimmen, ik zal mijn troon boven de sterren Gods verhogen... Ik zal de Allerhoogste gelijk worden' (verzen 13 en 14). Met dit begrip kunnen we de waarschuwingen in de volgende verzen misschien meer dan voorheen waarderen: 'Hovaardigheid is vóór de verbreking, en hoogheid van geest vóór de val'. 'Zo dan, die meent te staan, zie toe, dat hij niet valle' (Spreuken 16:18; 1 Korinthe 10:12). Deze oorsprong van zonden is nog steeds de oorzaak van smart, niet alleen voor Satan en zijn engelen, maar voor al degenen, die niet leven in een reddende verbinding met Christus.

Waarom werd Lucifer daarom Satan? Want in plaats van te proberen God te verheerlijken (Jesaja 14:13-14), wat Hem toekwam (Kolossensen 1:16), in zijn genegenheid en trouw, was het Lucifers streven om eer voor zichzelf te winnen. Zo werd hij de vader van het kwaad, de vader van de leugens, en ja, de vader van de haat (Johannes 8:44). Zijn moorddadige plannen werden volledig onthuld, toen hij de Joden inspireerde om Christus te kruisigen. Maar juist door deze daad bezegelde hij zijn lot: 'Aangezien dan de kinderen het vlees en bloed deelachtig zijn, zo is Hij ook eveneens die deelachtig geworden; opdat Hij door de dood te niet doen zou degene, die het geweld des doods had, dat is de duivel' (Hebreeën 2:14).

Maar 'omdat niet haastig het oordeel over de boze daad geschiedt, daarom is het hart van de kinderen der mensen in hen vol om kwaad te doen' (Prediker 8:11). En zo is het gegaan met Satan. Hij werd steeds brutaler in zijn verzet tegen God en Zijn regering, zodat hij rondgaat als een briesende leeuw, 'zoekende, wie hij zou kunnen verslinden' (1 Petrus 5:8). Maar uiteindelijk zal het allemaal eindigen. Zoals we al hebben gezien, zal hij, met al zijn volgelingen, vernietigd worden om dit universum nooit meer lastig te vallen, want de belofte luidt: 'Wat denkt gij tegen de Heere? Hij zal zelf een voleinding maken; de benauwdheid zal niet tweemaal oprijzen' (Nahum 1:9).

IN TEGENSTELLING: HET KARAKTER VAN GOD

In tegenstelling tot dit afschuwelijke, verwoestende karakter van Satan ontdekken we, dat alleen gerechtigheid God toebehoort: 'Bij U, o Heere, is de gerechtigheid, maar bij ons de onbeschaamdheid der aangezichten, gelijk het is te dezen dage' (Daniël 9:7). Door dit vers kunnen we begrijpen, dat God gerechtigheid is. Met andere woorden, Zijn karakter is gerechtigheid. Wanneer we zeggen, dat een persoon rechtvaardig is, bedoelen we zijn karakter.

Een ander Schriftgedeelte zegt: 'Want al Uw geboden zijn rechtvaardigheid' (Psalm 119:172). Aangezien God rechtvaardig is (dit toont Zijn karakter), en al Zijn geboden ook rechtvaardig zijn, kunnen we daarom concluderen, dat zonde, waaronder haat, moord en liegen, niet de oorsprong kunnen hebben van God, want alleen gerechtigheid komt van Hem. Wij kunnen ook concluderen, dat we, om Zijn karakter te begrijpen, naar Zijn geboden moeten kijken, die openbaren het aan ons.

Maar zelfs als we Zijn geboden bestuderen, kunnen we dan ooit tot een volledig begrip van Zijn karakter komen? 'O diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods, hoe ondoorzoekelijk zijn Zijn oordelen, en onna-

speurlijk Zijn wegen! Want wie heeft de zin des Heeren gekend? Of wie is Zijn raadsman geweest? Of wie heeft Hem eerst gegeven, en het zal hem wedervergouden worden? Want uit Hem, en door Hem, en tot Hem zijn alle dingen. Hem zij de heerlijkheid in eeuwigheid. Amen' (Romeinen 11:33-36). Ook al zullen we Hem misschien nooit helemaal begrijpen, we kunnen wel iets begrijpen: 'De verborgen dingen zijn voor de Heere, onze God; maar de geopenbaarde zijn voor ons en voor onze kinderen, tot in eeuwigheid, om te doen al de woorden van deze wet' (Deuteronomium 29:29). Hier merken we op, dat hoewel de geheime dingen aan Hem toebehoren en aan Hem alleen, er dat is wat geopenbaard is. Het behoort toe aan ons en aan onze kinderen, zodat we kunnen gehoorzamen aan wat we leren. We moeten die dingen bestuderen, die geopenbaard zijn, zodat we tot de meest volledige kennis kunnen komen, die beschikbaar is, zodat we de ware leringen kunnen ontdekken om ons tot volmaaktheid te brengen: 'Opdat de mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk volmaakt toegerust' (2 Timótheüs 3:17).

Waarom is het zo belangrijk om God te kennen? Waarom is het zo belangrijk om de waarheid te kennen? Omdat Jezus zei: 'Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij' (Johannes 14:6). Dus de waarheid is Jezus en als we Jezus de waarheid kennen, hebben we het eeuwige leven. 'En dit is het eeuwige leven,

dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die Gij gezonden hebt' (Johannes 17:3). Als we Jezus nu zo ver en zo diep kennen, als we Hem kunnen kennen, hebben we eeuwig leven. Niet in een grote verre toekomst, maar nu. Let op deze woorden: 'Deze dingen heb ik u geschreven, die gelooft in de Naam van de Zoon van God; opdat gij weet, dat gij het eeuwige leven hebt, en opdat gij gelooft in de Naam van de Zoon van God' (1 Johannes 5:13).

In tegenstelling tot dit karakter vinden we het karakter van de aartsbedrieger. En toch is er geen reden voor zijn bestaan. Het werk van de zonde wordt 'de verborgenheid der ongerechtigheid' genoemd (2 Thessalonicensen 2:7). Een verborgenheid is iets, dat we niet volledig kunnen begrijpen. "Zonde is een indringer! Voor zijn aanwezigheid kan geen oorzaak worden aangegeven. Het is een verborgenheid, die niet te verklaren is. Als men de zonde verontschuldigt, betekent dat, dat men de zonde verdedigt. Als er een verontschuldiging voor haar zou worden gevonden, of als de oorzaak van haar ontstaan zou kunnen worden aangetoond, dan zou de zonde ophouden zonde te zijn." –*Het Geloof Waardoor Ik Leef*, blz. 66. In plaats daarvan zou het een natuurlijk onderdeel van het universum zijn. Vanwege het volmaakte karakter van de Schepper is er op mysterieuze wijze deze samenzwering geweest van iemand, die ooit Lucifer heette en die dit duivelse wezen is geworden, dat de duivel en Satan wordt genoemd.

En wat gebeurt er met degenen, die Satans wegen volgen ondanks Gods openbaring van Zijn karakter en Zijn uitnodigingen om vrijelijk vergeving te schenken aan degenen, die berouw hebben? 'Omdat Ik geroepen heb, en gij geweigerd hebt; Mijn hand uitgestrekt heb, en er niemand was, die opmerkte; en gij al Mijn raad verworpen, en Mijn bestraffing niet gewild hebt. Zo zal Ik ook in uw verderf lachen; Ik zal spotten, wanneer uw vrees komt; gelijk een verwoesting, en uw verderf aankomt als een werfwind; wanneer u benauwdheid en angst overkomt. Dan zullen zij tot Mij roepen, maar Ik zal niet antwoorden; ze zullen Mij vroeg zoeken, maar zullen Mij niet vinden; omdat zij de wetenschap gehaat hebben, en de vreze des Heeren niet hebben verkoren. Zij hebben in Mijn raad niet bewilligd; al Mijn bestraffingen hebben zij versmaad. Zo zullen zij eten van de vrucht van hun weg, en zich verzadigen met hun raadslagen' (Spreuken 1:24-31).

WAAROM VERANDEREN?

Waarom is het zo moeilijk voor ons om te veranderen? 'Want een ieder, die kwaad doet, haat het licht, en komt tot het licht niet, opdat zijn werken niet bestraft worden' (Johannes 3:20). Het heeft te maken met onze verlangens. Daarom wil God ons helpen de manier van denken daadwerkelijk te veranderen. O, als wij eens zouden beseffen, hoe het niet in ons voordeel is om te blijven zoals we zijn: 'De rechtvaardige haat leugentaal, maar de goddeloze maakt zich stinkende, en doet zich schaamte aan' (Spreuken 13:5). In werkelijkheid veroorzaakt het in een zondige toestand blijven onze eigen dood. God verklaart: 'Maar die tegen Mij zondigt, doet zijn ziel geweld aan, allen, die Mij haten, hebben de dood lief' (Spreuken 8:36).

RECHTVAARDIGE KENMERKEN

Is er een positieve kant aan haat, niet tegen mensen zoals we zijn om Gods liefde aan de wereld te tonen, zelfs degenen, die onze vijanden worden? ‘Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Gij zult uw naaste liefhebben en uw vijand zult gij haten. Maar Ik zeg u: Hebt uw vijanden lief, zegent ze, die u vervloeken, doet wel aan hen, die u haten, en bidt voor hen, die u geweld doen, en die u vervolgen. Opdat gij kinderen moogt zijn van uw Vader, Die in de hemelen is; want Hij doet Zijn zon opgaan over bozen en goeden, en regent over rechtvaardigen en onrechtvaardigen. Want indien gij liefhebt, die u liefhebben, wat loon hebt gij? Doen ook de tollenaars niet hetzelfde? En indien gij uw broeders alleen groet, wat doet gij boven anderen? Doen niet de tollenaars also? Weest gij dan volmaakt, gelijk uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is’ (Matthéüs 5:43-48).

Wij moeten tot het punt komen om de zonde te haten, zodat we ons er in ons hart van kunnen afkeren. De psalmist verklaart: ‘Uit Uw bevelen krijg ik verstand, daarom haat ik alle leugenpaden’ (Psalm 119:104). Aangezien Satan de vader van leugens is, is het normaal, dat degenen, die wedergeboren zijn, een hekel hebben aan die specifieke daad. ‘Ik haat de valsheid, en heb er een gruwel van; maar Uw wet heb ik lief’ (Psalm 119:163). Degenen, die erop staan dat karakter te behouden, gaan een oorlog aan met degenen, die het karakter van God aanhangen. ‘Zou ik niet haten, Heere, die U haten? En verdriet hebben in hen, die tegen U opstaan? Ik haat hen met volkomen haat, tot vijanden zijn zij Mij’ (Psalm 139:21-22). En dit is niet alleen in onze daden, maar ook in het rijk van gedachten. ‘Ik haat de kwade ranken, maar Uw wet heb ik lief’ (Psalm 119:113). Zelfs gedachten worden teweeggebracht door bepaalde daden. Om deze reden moeten we de wegen van onze zintuigen, die onze ziel beïnvloeden, goed bewaken. ‘Ik zal geen Belials-stuk voor mijn ogen stellen; ik haat het doen der afvalligen, het zal mij niet aankleven’ (Psalm 101:3).

Zelfs God heeft een hekel aan bepaalde dingen. ‘Deze zes haat de Heere: ja, zeven zijn Zijn ziel een gruwel: Hoge ogen, een valse tong en handen, die onschuldig bloed vergieten, een hart, dat ondeugdzame gedachten smeedt, voeten, die zich haasten om tot kwaad te lopen, een vals getuige, die leugens blaast, en die tussen broeders krakelen inwerpt’ (Spreuken 6:16-19).

Hoe moeten we Gods karakter navolgen? ‘Haat het boze, en hebt lief het goede, en bestelt het recht in de poort,

misschien zal de Heere, de God der heerscharen, aan Jozefs overblijfsel genadig zijn’ (Amos 5:15).

Wat zal het resultaat zijn in ons persoonlijk leven in relatie tot de wereld en de heerser van de wereld? ‘En gij zult door allen gehaat worden om Mijn Naam; maar die volstandig zal blijven tot het einde, die zal zalig worden’ (Matthéüs 10:22). Hoe moeten wij reageren op dergelijke daden van de wereld? ‘Zalig zijt gij, wanneer de mensen u haten, en wanneer zij u afscheiden, en smaden, en uw naam als kwaad verwerpen, om de Zoon des mensen’ (Lukas 6:22).

Hoe is het mogelijk om het goede te doen en er vervolgens voor te lijden? ‘Die zijn leven liefheeft, zal het verliezen; en wie zijn leven haat in deze wereld, zal het bewaren tot het eeuwige leven’ (Johannes 12:25). De kwestie heeft te maken met de daad van overgave, overgave van onze wil aan de liefdevolle wil van onze Schepper.

HET EINDE VAN DEZE SAMENZWERING

Stelt u zich die dag eens voor: “De grote strijd is dan ten einde. De zonde en de zondaren zijn er niet meer. Het ganse heelal is gereinigd. Overal in de schepping is er eendracht en blijdschap. Van Hem, die alles geschapen heeft, komen stromen van leven, licht en vreugde, die alle delen van de oneindige ruimte bereiken. De kleinste atomen en de grootste werelden, alle levende wezens en alle levenloze voorwerpen verkondigen in hun oneindige schoonheid en volmaakte vreugde: God is liefde.” –*De Grote Strijd*, blz. 624.

Onthoud dit: ‘De Heere vertraagt de belofte niet, gelijk enigen dat traagheid achten, maar is lankmoedig over ons, niet willende, dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen. Maar de dag des Heeren zal komen als een dief in de nacht, in welke de hemelen met een gedruis zullen voorbijgaan, en de elementen branden zullen en vergaan, en de aarde en de werken, die daarin zijn, zullen verbranden. Daar dan deze dingen alle vergaan, hoedanigen behoort gij te zijn in heilige wandel en godzaligheid! Verwachtende en haastende tot de toekomst van de dag Gods, in welke de hemelen, door vuur ontstoken zijnde, zullen vergaan, en de elementen brandende zullen versmelten. Maar wij verwachten, naar Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, in welke gerechtigheid woont. Daarom, geliefden, verwachtende deze dingen, benaastigt u, dat gij onbevlekt en onbestraffelijk bevonden moogt worden door Hem in vrede’ (2 Petrus 3:9-14).

By Marian Sîrbu

Bezoedelde invloed

Een samenzwering naar de aarde gebracht om opstand aan te sporen

In het woord van God wordt ons door Zijn profeten verteld, dat de kennis in de eindtijd snel zal toenemen. ‘Velen zullen het naspeuren, en de wetenschap zal vermenigvuldigd worden’ (Daniël 12:4, laatste deel).

In de huidige wereld is het gemakkelijker dan ooit tevoren om toegang te hebben tot verschillende soorten informatie, zoals gedrukte media, uitgezonden media en sociale media, die allemaal enorm bijdragen aan de groei van kennis. Deze instrumenten zijn niet alleen erg krachtig geworden, maar hebben zelfs een afhankelijkheid gecreëerd bij mensen als een belangrijke bron voor hun dagelijkse informatie, zoals het weer, maaltijdplannen, winkelen en hun werk. Deze afhankelijkheid heeft bijgevolg veel invloed op

het menselijk brein, zowel positief als negatief.

WAT IS INVLOED?

Invloed is het vermogen om invloed uit te oefenen op het karakter, de ontwikkeling of het gedrag van iets of iemand, of het effect zelf. Het is het **vermogen of de macht** van personen of dingen om een dwingende kracht uit te oefenen op of gevolgen te hebben voor de acties, het gedrag, de meningen enz. van anderen.

Er zijn veel mensen, die het niet eens zijn met dit tweede concept, of in ieder geval het deel dat stelt, dat invloed een macht is. Het aldus gegeven begrip is, dat dreiging of geweld wordt gebruikt om het doel te bereiken. Dit is

enorm in strijd met het loutere vermogen om “een effect te hebben” op iets door middel van positieve bevestiging en aanmoediging.

HET GEBRUIK VAN INVLOED

“Bij de vele lessen, die het leven van Salomo leert, wordt geen enkele les sterker onder de aandacht gebracht dan de macht van de invloed ten goede of ten kwade. Hoe beperkt onze invloedskring ook moge zijn, we hebben toch een bepaalde invloed ten goede of ten kwade. Het betekent een zegen of een vloek voor anderen, zonder dat we er invloed op kunnen uitoefenen of er wellicht iets van weten. Deze invloed kan ontevredenheid of zelfzucht brengen, of door een gekoesterde zonde giftig werken; maar het kan ook door geloof een leven gevende macht zijn, en moed, hoop en liefde brengen. Hoe dan ook, er gaat een invloed ten goede of ten kwade van uit.” –*Profeten en Koningen*, blz. 54-55.

“Degenen, die tegenwoordig vertrouwensposities bekleden, moeten proberen de les te leren die Salomo's gebed ons leert. Hoe hoger de positie, die een mens inneemt, des te groter de verantwoordelijkheid die hij te dragen heeft, des te groter de invloed zal zijn, die hij uitoefent en des te groter zijn behoefte aan afhankelijkheid van God.” –*Christian Leadership*, blz. 13.

Om meer te begrijpen over de kracht van invloed, moeten we helemaal teruggaan naar de schepping en onderzoeken, hoe deze kracht werd misbruikt. In de Bijbel zien we, dat God tegen Lucifer zei: ‘Gij waart volkomen in uw wegen, van de dag af, dat gij geschapen zijt, totdat er ongerechtigheid in u gevonden is’ (Ezechiël 28:15).

“Het was een wezen met wonderlijke macht en heerlijkheid, dat zichzelf tegenover God had geplaatst. Van Lucifer zegt de Here: ‘Volmaakt zijt gij van gestalte, vol van wijsheid, volkomen schoon’ (Ezechiël 28:12). Lucifer was de overdekkende cherub geweest. Hij stond in het licht van Gods tegenwoordigheid. Hij was de hoogste van alle geschapen wezens geweest en was de eerste bij het openbaren van Gods bedoelingen aan het heelal.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 664.

Lucifer was een van Gods meest verbazingwekkende creaties en hij had veel macht, autoriteit en invloed in de hemel. Zijn invloed onder de engelengemeenschap stond in verhouding tot zijn intelligentie, positie en populariteit. God bood al deze dingen vrijelijk aan Lucifer aan, waardoor hij de gelegenheid kreeg om het allemaal te gebruiken om glorie en eer aan zijn Schepper te geven. De macht en de talenten, die hem waren verleend, werden echter misbruikt en misbruikt in een poging zichzelf te eren.

“Na zijn zondeval was zijn macht om te bedriegen des te misleiderder en het onthullen van zijn karakter des te moeilijker, door de verheven positie, die hij bij de Vader had bekleed.” –*Profeten en Koningen*, blz. 664.

“Vanaf dat ogenblik zette hij al zijn krachten in om zijn misleiding campagne te voeren ten einde van de sympathie van de engelen, die onder zijn leiding hadden gestaan, te winnen.” –*De Grote Strijd*, blz. 457.

“Deze grote verandering van positie had zijn liefde voor God niet vergroot, noch voor Zijn wijze en rechtvaardige wet. Toen Satan er volledig van overtuigd raakte, dat er geen mogelijkheid was, dat hij weer in de gunst van God zou komen te staan, gaf hij blijk van zijn kwaadaardigheid met toenemende haat en vurige heftigheid.” –*The Spirit of Prophecy*, vol. 1, blz. 30.

“Satans positie in de hemel was naast de Zoon van God geweest. Hij was de eerste onder de engelen. Zijn macht was minder geweest, maar God kon deze niet in zijn ware licht openbaren en de hele hemel in harmonie met Hem dragen om hem met zijn kwade invloeden te verwijderen. Zijn macht nam toe, maar het kwaad werd nog niet herkend. Het was een dodelijke kracht voor het universum, maar voor de veiligheid van de werelden en de heerschappij van de hemel was het noodzakelijk, dat het zich zou ontwikkelen en in zijn ware licht zou worden geopenbaard.” –*Selected Messages*, bk. 1, blz. 341.

De vraag van veel sceptische christenen is: “Waarom stond God toe, dat Lucifer zo’n revolutie veroorzaakte? Had Hij niet de macht om hem te vernietigen en hem er zo van te weerhouden de hemelse volmaaktheid te verontreinigen?” Het lijkt bizar, dat God, die het begin van het einde kent, zou toestaan, dat zo’n kwaad de hele hemel overkomt, wetende dat de gevolgen niet goed konden zijn. Dus, waarom deed Hij dit?

In Zijn oneindige wijsheid wist God volledig, dat “de invloed van de bedrieger zou niet helemaal te niet zijn gedaan en de geest van de opstandigheid zou evenmin volkomen zijn uitgeroeid. Het kwaad moest tot rijpheid komen. Voor het eeuwig heil van het hele universum moest Satan de kans krijgen zijn beginselen volledig te ontwikkelen, zodat zijn beschuldiging tegen Gods heerschappij door alle schepselen in het juiste licht kon worden gezien en de rechtvaardigheid en barmhartigheid van God en de onveranderlijkheid van Zijn wet voor eeuwig boven elke verdenking verheven zouden zijn.” –*De Grote Strijd*, blz. 459-460.

In tegenstelling tot de sceptische vraag bevestigt deze paragraaf, dat het voor het welzijn van het universum was, dat Satans kwade invloed werd getolereerd. Zonder het voorbeeld van zijn mislukking zouden er anderen zijn, die Gods gezag in twijfel zouden trekken en zouden proberen Zijn grote macht uit te dagen. Gods tolerantie was dus eerder een daad van barmhartigheid dan een daad van wreedheid.

EEN OPSTANDIGE SAMENZWERING OP AARDE

“Satan stond versteld van zijn nieuwe toestand. Zijn geluk was weg. Hij keek naar de engelen, die ooit met hem zo gelukkig waren, maar die samen met hem uit de hemel waren verdreven. Vóór hun val had geen greintje ontevredenheid hun perfecte gelukzaligheid aangetast. Nu leek alles veranderd. Gelaatstrekken, die het beeld van hun Maker hadden weerspiegeld, waren somber en wanhopig. Onder hen waren strijd, onenigheid en bittere beschuldigingen. Voorafgaand aan hun opstand waren deze dingen onbekend in de hemel. Satan ziet nu de verschrikkelijke gevolgen van zijn rebellie. Hij huiverde en vreesde de toekomst onder ogen te zien en na te denken over het einde van deze dingen.” –*The Spirit of Prophecy*, vol. 1, blz. 28.

“Hij (Satan) zou proberen het geluk van Adam en Eva te vernietigen. Hij zou proberen hen tot rebellie aan te zetten, wetende dat dit verdriet in de hemel zou veroorzaken.

Zijn volgelingen zochten hem; en hij wekte zichzelf op en, een uitdagende blik aannemend, bracht hij hen op de hoogte van zijn plannen om God de edele Adam en zijn metgezel Eva te ontnemen. Als hij hen op de een of andere manier tot ongehoorzaamheid zou kunnen verleiden, zou God een voorziening treffen, waardoor ze gratie zouden kunnen krijgen, en dan zouden hijzelf en alle gevallen

engelen op een eerlijke manier met hen kunnen delen in Gods genade. Als dit zou mislukken, zouden ze zich kunnen verenigen met Adam en Eva; want als ze eenmaal de wet van God zouden overtreden, zouden ze, net als zichzelf, onderwerp zijn van Gods toorn. Hun overtreding zou hen ook in een staat van rebellie brengen; en ze konden zich verenigen met Adam en Eva, Eden in bezit nemen en het als hun thuis houden. En als ze toegang zouden krijgen tot de boom des levens in het midden van de tuin, dan zou hun kracht, dachten ze, gelijk zijn aan die van de heilige engelen, en zelfs God zelf zou hen niet kunnen verdrijven.” –*The Spirit of Prophecy*, vol. 1, blz. 30-31.

ACTIE ONDERNEMEN

“Satan hield overleg met zijn boze engelen. Ze verenigden zich niet allemaal gemakkelijk om zich met dit gevaarlijke en verschrikkelijke werk bezig te houden. Hij vertelde hun, dat hij het werk aan geen van hen kon toevertrouwen; want hij dacht, dat alleen hij voldoende wijsheid had om zo’n belangrijke onderneming voort te zetten. Hij wensde, dat ze de zaak zouden overwegen, terwijl hij hen zou verlaten en zich afzonderen om zijn plannen te laten rijpen. Hij probeerde hen duidelijk te maken, dat dit hun laatste en enige hoop was. Als ze hier faalden, was elk vooruitzicht op het heroveren en beheersen van de hemel, of enig ander deel van Gods schepping, hopeloos.” –*The Signs of the Times*, 16 januari 1879.

De meesten van ons zijn bekend met de val van de mensheid, opgetekend in Genesis 3:1-7. Maar hoeveel van ons hebben er ooit aan gedacht, dat dit verslag de ware aard van de met complotten doordrenkte wereld van vandaag zou kunnen blootleggen?

Satan, in de gedaante van de slang, legde de basiselementen uit van wat elke samenzwering nodig heeft om een sterke impact op mensen te hebben.

Hij kwam echter niet naar Adam en Eva zoals hij was,

uit angst dat ze hem zouden herkennen en herinnerd zouden worden aan zijn val. “De engelen ... gaven hun de trieste geschiedenis van Satans opstand en val... Ze vertelden hun, dat Satan van plan was hen kwaad te doen, en dat het nodig was, dat ze op hun hoede waren, want ze zouden in contact kunnen komen met de gevallen vijand; maar hij kon hen geen kwaad doen, zolang zij gehoorzaam waren aan Gods gebod; want indien nodig zou elke engel uit de hemel hen te hulp komen in plaats van hen op enigerlei wijze kwaad te doen. Maar als ze het gebod van God niet gehoorzaamden, dan zou Satan de macht hebben om hen altijd te ergeren, te verwarren en lastig te vallen.” –*The Signs of the Times*, 16 januari 1879.

Een door Satan geïnitieerde open discussie zou het mensenpaar bewust maken van zijn motieven en zou ervoor zorgen, dat ze zich van hem zouden terugtrekken, waardoor zijn plan zou worden vernietigd. “Satan ging alleen op pad om plannen te ontwikkelen, die zeer zeker de val van Adam en Eva zouden veroorzaken. Hij was bang, dat zijn plannen zouden worden verslagen. En nogmaals, zelfs als hij erin zou slagen Adam en Eva ertoe te brengen het gebod van God ongehoorzaam te zijn, en aldus overtreders van Zijn wet zouden worden, en hem niets goeds zou overkomen, zou zijn eigen toestand niet verbeteren; zijn schuld zou alleen maar groter worden.” –*The Spirit of Prophecy*, vol. 1, blz. 31-32.

Satan bedacht op slimme wijze een ander plan, waarbij hij in de vorm van een slang naar Adam en Eva kwam en zijn boodschap via dit medium overbracht.

EEN DIALOOG MET EVA IN DE HOF VAN EDEN

Eerst ondervroeg Satan Eva over de wettigheid van de waarheid, die zij en haar man van God kenden.

“Hij (Satan) sprak (Eva) toe, alsof hij haar gedachten kon raden: ‘Is het ook, dat God gezegd heeft: Gij zult

niet eten van alle boom van deze hof?’ Zo, met zachte en aangename woorden, en met muzikale stem, sprak hij de verbaasde Eva toe. Ze schrok, toen ze een slang hoorde spreken.” –*The Spirit of Prophecy, vol. 1, blz. 35-36*. Door haar beeld van de waarheid te verdraaien, probeerde Satan haar in een positie te lokken, waarin hij haar geest beter kon beïnvloeden. Als hij erin zou slagen haar op deze grond te laten stappen, dan zou hij de volledige controle over haar geest hebben en haar tot zonde kunnen verleiden.

In zijn poging om Eva in de val te lokken, verleidde hij haar door een beroep te doen op haar passies en verlangens om precies het tegenovergestelde te doen van wat ze wist, dat ze zou moeten doen.

“Eva was verrast en opgeschrikt, toen ze haar gedachten hoorde uitspreken.” –*Patriarchen en Profeten, blz. 28*.

“Hij prees haar schoonheid en buitengewone lieflijkheid, wat Eva niet mishaagde. Maar ze was verbaasd, want ze wist, dat God de slang geen spraakvermogen had gegeven.

Eva’s nieuwsgierigheid was gewekt. In plaats van weg te vluchten van de plek, luisterde ze om een slang te horen praten. Het kwam niet bij haar op, dat het die gevallen vijand zou kunnen zijn, die de slang als medium gebruikte.” –*The Spirit of Prophecy, vol. 1, blz. 36*.

Tegenwoordig doet bijna elk misleidend plan een beroep op menselijke hartstochten en verlangens, waardoor mensen uit het oog verliezen, wat ze zouden moeten doen, en in plaats daarvan gefocust raken op wat ze **willen**. Vaak echter is, wat ze beginnen te geloven, wat ze willen, eigenlijk het resultaat van de krachtige invloed van de media, die indirect **bepalen**, wat ze willen. De Bijbel zegt: ‘Maar een ieder wordt verzocht, als hij door zijn eigen begeerlijkheid afgetrokken en verlokt wordt. Daarna de begeerlijkheid ontvangen hebbende baart zonde; en de zonde voleindigd zijnde baart de dood’ (Jakobus 1:14-15).

Ten derde vertelde Satan Adam en Eva een halve waarheid vermengd met een leugen. ‘Toen zeide de slang tot de vrouw: Gij zult de dood niet sterven. Maar God weet, dat, ten dage als gij daarvan eet, **zo zullen uw ogen geopend worden, en gij zult als God wezen, kennende het goed en het kwaad**’ (Genesis 3:4-5).

“Door van de vrucht te eten zouden ze volgens hem tot een hogere trap van ontwikkeling klimmen en meer kennis verkrijgen. Zelf had hij van de verboden vrucht gegeten en

bijgevolg kon hij nu spreken. En hij deed het voorkomen, alsof de Here deze kennis van hen weerhield uit angst, dat ze aan Hem gelijk zouden worden. Op grond van de wonderlijke eigenschappen van de vrucht, waardoor wijsheid en macht hun deel zouden worden, had Hij hun verboden ervan te eten, of de vrucht zelfs maar aan te raken. De verzoeker vertelde, dat de goddelijke waarschuwing niet werkelijk vervuld zou worden: God had slechts de bedoeling hen af te schrikken. Hoe was het mogelijk, dat ze zouden sterven? Hadden ze niet van de boom des levens gegeten? God wilde hen alleen weerhouden zich verder te ontwikkelen en groter geluk te leren kennen.” –*Patriarchen en Profeten, blz. 28*.

CONCLUSIE

Zoals vermeld in Openbaring 20:10, is de duivel de grote bedrieger van Gods volk vandaag de dag, en dat is hij door alle eeuwen heen geweest. Laten we niet vergeten, dat Satan ook de Heer Jezus, de bron van oneindige wijsheid, verleidde. Hij kwam tot Hem als een engel, en hij zal op dezelfde manier komen om de mensen opnieuw te verleiden. In 2 Korinthe 11:14 lezen we: ‘En het is geen wonder; want de satan zelf verandert zich in een engel des lichts’.

“Satans werk is hetzelfde geweest sinds de dagen van Adam tot op de dag van vandaag, en hij heeft het met groot succes nagestreefd, waarbij hij de mensen verleidde om Gods liefde te wantrouwen en aan Zijn wijsheid te twijfelen. En in het grote afsluitende werk van de opstand zullen de machten van het kwaad zich verenigen in een wanhopige strijd om hun bedrieglijke plannen uit te werken om zielen naar de ondergang te leiden.” –*The Review and Herald, 30 september 1909*.

Het doel van de vijand is om de waarheid, die ons door een liefhebbende God is gegeven, te verdraaien en te vervangen door leugens over onszelf en over Gods zorg voor ons. Hij is tenslotte de vader van leugens ‘want geen waarheid is in hem’ (Johannes 8:44).

Als hij erin slaagt ons van onze Vader te scheiden, is hij in staat om de volledige controle over onze geest over te nemen en al onze handelingen te beïnvloeden. Alleen door ons te verdiepen in Gods woord met constant gebed en een krachtig netwerk van gelovigen, kunnen we Satans invloed weerstaan en de samenzweringen overwinnen, waarmee hij plannen maakt om Gods volk vandaag de dag aan te vallen.

VERLEID

DOOR WRAAK?

OF OP ZOEK NAAR **EEUWIGE** OVERWINNING?

**Karakter onthuld, wanneer
geconfronteerd met een samenzwering**

door Septimiu D. Muresan

Elke ware gelovige kan genieten van prachtige voorrechten! Om de kinderen van de Allerhoogste te zijn, om onze namen op de handpalmen geschreven te hebben, om verlost en vergeven te worden door het bloed van de Schepper, om voorbestemd te zijn tot een leven dat gemeten wordt naar het leven van God, wat kan men nog meer verlangen? We zijn inderdaad de meest bevoorrechte burgers van het universum! U, mijn beste lezer, u bent het voorwerp van de dierbaarste zorg en sympathie van uw hemelse Vader, alsof u de enige mens op deze aarde bent, omdat "De ziel, die zichzelf aan Christus heeft gegeven, is kostbaarder in Zijn ogen dan de gehele wereld. De Heiland zou door het lijden van Golgotha zijn gegaan om één mens te redden voor Zijn koninkrijk. Hij zal nooit één mens, voor wie Hij reeds is gestorven verlaten." –*De Wens der Eeuwen*, blz. 419 En dat bent u!

Misdaad in de koninklijke familie! Amnon, de eerstgeborene van koning David verkrachtte zijn halfzus, Tamar, de mooie dochter van David en Maächa. (Maächa was destijds een van Davids zes vrouwen; zij was een dochter van Talmai, koning van Gesur, een vijandelijk gebied dat David had veroverd in 1 Samuël 27:8). Een ander kind, dat uit deze verbintenis werd geboren, was Thamars opvallend aantrekkelijke broer, Absalom.

Wat een rampzalige houding werd getoond bij hun halfbroer, Amnon! Nadat hij Tamar verkracht had, zegt de Bijbel dat 'daarna haatte Amnon haar met een zeer grote haat; want de haat, waarmee hij haar haatte, was groter dan de liefde, waarmee hij haar had liefgehad; en Amnon zeide tot haar: Maak u op, ga weg' (2 Samuël 13:15). Dat was helemaal geen liefde, maar wellust.

**HOE HET VERLANGEN NAAR WRAAK WORDT
OPGEBOUWD**

'En haar broeder Absalom zeide tot haar: Is uw broeder Amnon bij u geweest? Nu dan, mijn zuster, zwijg stil, hij is uw broeder, zet uw hart niet op deze zaak. Alzo bleef Tamar en was eenzaam in het huis van haar broeder Absalom' (2 Samuël 13:20).

Een belangrijk punt, dat Absalom tot bittere woede opriep, was

dat de koning woedend was, maar helemaal niets deed om de zware misdaad te bestraffen. 'Toen de koning David al deze dingen hoorde, zo ontstak hij zeer' (2 Samuël 13:21). De vader van deze jonge mensen, de koning, de machtigste man van het land, deed niets...

Het allereerste teken, wanneer iemand wraak overweegt, is geen communicatie: 'Doch Absalom sprak niet met Amnon, noch kwaad noch goed; maar Absalom haatte Amnon, omdat hij zijn zuster Thamar verkracht had' (2 Samuël 13:22).

Twee jaar lang leek Absalom geduldig, maar toch begon hij in het geheim een sluw plan te bedenken om zijn halfbroer te doden. Toen de tijd daar was, deed hij de daadwerkelijke slag door zijn dienaren: 'Maar Amnon alleen is dood; want bij Absalom is er op toegelegd, van de dag af, dat hij zijn zuster Thamar verkracht heeft' (2 Samuël 13:32).

'Absalom dan vluchtte, en trok tot Thamai, de zoon van Ammihur, koning van Gesur. En hij droeg rouw over zijn zoon, al die dagen' (2 Samuël 13:37). Volgens de profetie van Nathan in 2 Samuël 12 sterft de tweede zoon in het gezin van David, vermoord door zijn eigen broer... Dan na drie jaar 'Alzo vluchtte Absalom, en trok naar Gesur; en hij was aldaar drie jaren.' (2 Samuël 13:38), roept de koning Absalom terug, maar met een voorwaarde: 'En de koning zeide: Dat hij in zijn huis kere, en mijn aangezicht niet zie. Alzo keerde Absalom in zijn huis, en zag het aangezicht van de koning niet' (2 Samuël 14:24).

DE LIEFDE VAN DE VADER TEGENOVER DE ONDEUGD VAN DE ZOON

Prijs nooit een zoon, waardeer alleen de goede eigenschappen, die zijn ontwikkeld! De Bijbel zegt dat: 'Nu was er in gans Israël geen man zo schoon als Absalom, zeer te prijzen; van zijn voetzool af tot zijn hoofdschedel toe was er geen gebrek in hem' (2 Samuël 14:25). Maar als we zijn hele leven overzien, vinden we zeer geïnspireerd de volgende gedachte: 'Van de voetzool af tot het hoofd toe is er niets geheel aan; maar wonden, en striemen, en etterbuilen, die niet uitgedrukt noch verbonden zijn, en geen van hen is met olie verzacht' (Jesaja 1:6).

Twee jaar nadat hij terugkeerde van zijn opa, wordt Absalom uiteindelijk door de vader uitgenodigd in het paleis: 'Alzo bleef Absalom twee volle jaren te Jeruzalem, dat hij het aangezicht van de koning niet zag' (2 Samuël 14:28).

Gecombineerd waren er 7 jaar sinds de misdaad van Amnon wraak had genomen in Absaloms hart: 2 jaar totdat hij Amnon vermoordde, 3 jaar weg in Gesur en 2 jaar in Jeruzalem.

Zeven jaar van toorn, extreme woede en vol wraakzuchtige gedachten... Dit was Absalom.

Nu ontvangt de vader zijn zoon met liefde en mededogen: 'Toen ging Joab in tot de koning, en zeide het hem aan. Toen riep hij Absalom, en hij kwam tot de koning in, en boog zich voor hem op zijn aangezicht ter aarde, voor het aangezicht van de koning; en de koning kuste Absalom' (2 Samuël 14:33).

"Het was niet verstandig, dat de koning een man met de aard van Absalom, eerezuchtig, impulsief en hartstochtelijk, twee jaar lang liet broeden over vermeende grieven. En de beslissing van David om hem naar Jeruzalem te laten terugkeren zonder, dat hij hem wilde zien, bracht de sympathie van het volk aan Absaloms zijde." –*Patriarchen en Profeten*, blz. 668.

EEN DIEF VAN HARTEN

Absalom bereidde zijn volledige wraak op zijn vader voor, die Amnon nog nooit had gestraft, door zich klaar te maken om het koninkrijk omver te werpen en het voor zichzelf te nemen: 'Absalom liet zich gereed maken wagens en paarden, en vijftig mannen, lopende voor zijn aangezicht heen' (2 Samuël 15:1).

Wat een verschil tussen de vader en de zoon! De vader schreef onder goddelijke inspiratie: 'Dezen vermelden van wagens, en die van paarden; maar wij zullen vermelden van de Naam van de Heere, onze God' (Psalm 20:8).

Toen werd Absalom een vroege vogel, die probeerde populair te lijken: 'En Absalom maakte zich des morgens vroeg op, en stond aan de zijde van de weg der poort. En het geschiedde, dat Absalom alle man, die een geschil had, om tot de koning ten gerichte te komen, tot zich riep, en zeide: Uit welke stad zijt gij? Als hij dan zeide: Uw knecht is uit een van de stammen Israëls' (2 Samuël 15:2).

Wat de kwestie ook was en zonder iets te onderzoeken, zei Absalom tegen elke klager, dat ze gelijk hadden. 'Zo zeide Absalom tot hem: Zie, uw zaken zijn goed en recht; maar gij hebt van 's konings wege niemand, die naar u hoort, (2 Samuël 15:3).

Dus presenteerde hij zichzelf toen als de redder van het land: 'Voorts zeide Absalom: Och, dat men mij tot rechter aanstelde in het land! Dat alle man tot mij kwam, die een geschil of rechtszaak heeft, dat ik hem recht sprak. Het geschiedde ook, als iemand naderde, om zich voor hem te buigen, zo strekte hij zijn hand uit, en greep hem, en kuste hem' (2 Samuël 15:4-5).

Dit doet me op de een of andere manier denken aan de kus van Judas, toen hij onze Heer Jezus Christus verraadde...

SAMENZWERING BEDEKT DOOR EEN VOORGEWEND KLEED VAN VROOMHEID

Tijdens het veertigste jaar van Davids koningschap: 'Ten einde nu van veertig jaren is het geschied, dat Absalom tot de koning zeide: Laat mij toch heengaan, en mijn gelofte, die ik de Heere beloofd heb, te Hebron betalen. Want uw knecht heeft een gelofte beloofd, toen ik te Gesur in Syrië woonde, zeggende: Indien de Heere mij voorzeker weer te Jeruzalem zal brengen, zo zal ik de Heere dienen. Toen zeide de koning tot hem: Ga in vrede. Alzo maakte hij zich op, en ging naar Hebron. Absalom nu had verspieters uitgezonden in alle stammen van Israël, om te zeggen: Als gij het geluid van de bazuin zult horen, zo zult gij zeggen: Absalom is koning te Hebron' (2 Samuël 15:7-10).

Onschuldige mannen erbij betrokken

'En er gingen met Absalom van Jeruzalem tweehonderd mannen, genodigd zijnde, doch gaande in hun eenvoud, want zij wisten van geen zaak' (2 Samuël 15:11). Merk op, dat dezen niets wisten van Absaloms werkelijke bedoelingen.

De tweehonderd gasten, die Absalom had uitgenodigd om met hem deel te nemen aan zijn offers, waren waarschijnlijk prominente, invloedrijke burgers van Jeruzalem. Dat ze totaal niet op de hoogte waren van Absaloms plannen, blijkt uit de uiterste geheimhouding, waarmee de zaak werd afgehandeld. Ongetwijfeld hoopte Absalom, dat zodra hij ze in Hebron had, hij hen aan zijn zijde zou krijgen, of, als dit niet lukte, met geweld hun tegenstand zou voorkomen. In elk geval zou het voor de mensen lijken, alsof ze bij hem waren, en zo zou hij extra prestige verwerven.

‘De onverstandige gelooft elk woord; maar de kloekzinnige merkt op zijn gang’ (Spreuken 14:15). De *Amplified Bible Translation* zegt: “De naïeve of onervaren persoon (laat zich gemakkelijk misleiden en) gelooft elk woord, dat hij hoort, maar de voorzichtige man (is discreet en scherpzinnig en) overweegt goed, waar hij heen gaat.” Of met andere woorden, wees niet dom en geloof niet alles wat u hoort; wees slim en kijk, waar u naartoe gaat.

Degenen, die voordeel trekken uit moeilijke tijden

Er is een klasse mensen, die altijd probeert te speculeren om de beste voordelen voor zichzelf te behalen. De momenten, waarop ze minder ontdekt worden, zijn de momenten van oorlog, revolutie of andere rusteloze situaties, die een natie kunnen overkomen.

Een voorbeeld van zo’n opportunist is Ziba. Hij was een dienaar geweest van koning Saul en daarna een dienaar van Mefibóseth, de zoon van Jonathan, die probeerde goed te lijken in de ogen van de koning, terwijl hij slecht sprak over Jonathans zoon, de goede vriend van David. Toen David Jeruzalem ontvluchtte na de samenzwering van Absalom, kwam Ziba naar David met proviand en beweerde, dat Mefibóseth trouw aan David had verbroken. ‘Toen nu David een weinig van de hoogte was voortgegaan, ziet, toen ontmoette hem Ziba, Mefibóseths knecht, met een paar gezadelde ezels, en daarop tweehonderd broden, met honderd stukken rozijnen, en honderd stukken zomervruchten, en een leren zak wijn. En de koning zeide tot Ziba: Wat zult gij daarmee? En Ziba zeide: De ezels zijn voor het huis des konings, om op te rijden en het brood en de zomervruchten, om te eten voor de jongens; en de wijn, opdat de moeden in de woestijn drinken. Toen zeide de koning: Waar is dan de zoon van uw heer? En Ziba zeide tot de koning: Zie, hij blijft te Jeruzalem, want hij zeide: Heden zal mij het huis Israëls het koninkrijk van mijn vader teruggeven’ (2 Samuël 16:1-3).

De koning kende de andere kant van het verhaal niet, en als antwoord beloofde hij Ziba: “Zo zeide de koning tot Ziba: Zie, het zal het uwe zijn alles wat Mefibóseth heeft. En Ziba zeide: Ik buig mij neer, laat mij genade vinden in uw ogen, mijn heer koning!” (2 Samuël 16:4).

Simeï, een echte vijand

‘Toen nu de koning David tot aan Bahúrim kwam en ziet, toen kwam vandaar een man uit, van het geslacht van het huis van Saul, wiens naam was Simeï, de zoon van Gera, hij ging steeds voort en vloekte. En hij wierp David met stenen, alsook alle knechten van de koning David, hoewel al het volk en al de helden aan zijn rechter- en aan zijn linkerhand waren. Aldus nu zeide Simeï in zijn vloeken: Ga uit, ga uit, gij man des bloeds, en gij Belials man! ... Alzo ging David met zijn lieden op de weg en Simeï ging al voort langs de zijde van de berg tegenover hem, en vloekte, en wierp met stenen tegenover hem, en stoof met stof’ (2 Samuël 16:5-7, 13).

“Tijdens de voorspoed van David had Simeï door woord noch daad getoond, dat hij geen trouw onderdaan was. Maar in de beproeving van de koning liet deze Benjaminit zijn ware aard zien. Hij had David geëerd, toen deze op de troon zat, maar hij vloekte hem tijdens zijn vernedering. Laag en zelfzuchtig meende hij, dat anderen eenzelfde karakter hadden, als hij had, en door satan geïnspireerd koelde hij zijn haat op hem, die door God werd gekastijd. De geest, die iemand ertoe brengt zich te verheugen over de tegenslag van iemand, die beproefd wordt, is de geest van satan.” – *Patriarchen en Profeten*, blz. 674.

EEN SLUW PLAN OMVERGEWORPEN DOOR GODS VOORZIENING

De voorzienigheid van God werkt op mysterieuze manieren. Er is een grens, waarop kwade krachten kunnen werken. In het bijzonder riep Absalom om de grootste raadgever in het koninkrijk: ‘Absalom zond ook om Achitófel, de Giloniet, Davids raad, uit zijn stad, uit Gilo te halen, toen hij offerranden offerde. En de samenzwering werd sterk, en het volk kwam toe en vermeerde bij Absalom’ (2 Samuël 15:12).

‘En in die dagen was Achitófels raad, die hij raadde, alsof men naar Gods woord gevraagd had; alzo was alle raad van Achitófel, zo bij David als bij Absalom’ (2 Samuël 16:23).

“Achitófel werd hoog geacht om zijn wijsheid, maar hij miste de verlichting, die God geeft.” – *Patriarchen en Profeten*, blz. 677.

Het was Achitófel (grootvader van Bathséba), die de totale vernietiging van David adviseerde. ‘Voorts zeide Achitófel tot Absalom: Laat mij nu twaalfduizend mannen uitlezen, dat ik mij opmake en David deze nacht achterna jage. Zo zal ik over hem komen, daar hij moede en slap van handen is, en zal hem verschrikken, en al het volk, dat met hem is, zal vluchten; dan zal ik de koning alleen slaan. En ik zal al het volk tot u doen weerkeren; de man, die gij zoekt, is gelijk het weerkeren van allen; zo zal al het volk in vrede zijn. Dit woord nu was recht in Absaloms ogen, en in de ogen van alle oudsten van Israël’ (2 Samuël 17:1-4).

Hoewel deze raad Absalom en alle oudsten tevreden stelde, stond God het niet toe. Husai werd ook geroepen om zijn raad te geven.

Hij begon heel slim. ‘Toen zeide Husai tot Absalom: De raad die Achitófel op ditmaal geraden heeft, is **niet goed**’ (2 Samuël 17:7). Daarna ging hij verder met het geven van advies om heel Israël te verzamelen in de strijd tegen David. Deze raad werd nog beter ontvangen door Absalom en zijn opstandige menigte. ‘Toen zeide Absalom, en alle mannen van Israël: De raad van Husai, de Arkiet, is beter dan Achitófels raad. Doch de Heere had het geboden, om de goede raad van Achitófel te vernietigen, opdat de Heere het kwaad over Absalom bracht’ (2 Samuël 17:14).

Nu betekent dit niet, dat de raad van Achitófel goed was. Het was gewoon goed op een kwade manier voor de kwade krachten. Eigenlijk was dit een antwoord op Davids gebed. ‘Toen gaf men David te kennen, zeggende: Achitófel is onder hen, die zich met Absalom hebben verbonden. Daarom zeide David: O, Heere! Maak toch Achitófels raad tot zothed’ (2 Samuël 15:31).

DE CHRISTEN TREEDT OP TEGEN DE KWADEN

Toen het koninklijke leger van koning David op het punt stond ten strijde te worden getrokken, gaf de koning een nobel en vriendelijk bevel: ‘En de koning gebod Joab, en Abisai en Ithai, zeggende: Handelt mij zachtens met de jongeling, met Absalom. En al het volk hoorde het, toen de koning aan al de oversten omtrent Absaloms zaak gebod’ (2 Samuël 18:5).

We ontdekken, dat de overste Joab een meedogenloze leider was. ‘Toen zeide Joab: Ik zal hier bij u alzo niet vertoeven; en hij nam drie pijlen, en stak ze in Absaloms hart, daar hij nog levend was in de midden van de eik’ (2 Samuël 18:14).

Ondanks al het kwaad, dat Absalom deed, was de liefde

van zijn vader er tot het einde voor hem. 'Toen werd de koning zeer ontroerd, en ging op naar de opperzaal van de poort, en weende; en in zijn gaan zeide hij also: Mijn zoon Absalom! Mijn zoon, mijn zoon Absalom! Och, dat ik, ik voor u gestorven ware, Absalom, mijn zoon, mijn zoon!' (2 Samuël 18:33).

Prachtig was de vriendelijkheid van de koning jegens degenen, die misbruik hadden gemaakt van de moeilijke tijden. Simeï kwam om vergeving vragen en werd vergeven. 'En Simeï, de zoon van Gera, een zoon van Jemini, die van Bahûrim was, haastte zich, en kwam af met de mannen van Juda, de koning David tegemoet. Een duizend man van Benjamin met hem; ook Ziba, de knecht van Sauls huis, en zijn vijftien zonen en zijn twintig knechten met hem; en zij trokken vaardig over de Jordaan, voor de koning. Toen nu de pont overvoer, om het huis des konings over te halen, en te doen, wat goed was in zijn ogen, zo viel Simeï, de zoon van Gera, neer voor het aangezicht van de koning, als hij over de Jordaan voer. En hij zeide tot de koning: Mijn heer rekene mij niet toe de misdaad, en gedenke niet, wat uw knecht verkeerd gedaan heeft, op die dag, toen mijn heer de koning uit Jeruzalem uitging, dat de koning het zich ter harte zou nemen... En de koning zeide tot Simeï: Gij zult niet sterven. En de koning zwoer hem' (2 Samuël 19:16-19, 23).

De zoon van Jonathan, Mefibóseth, was een van degenen, die voor de koning leden, toen hij in grote nood verkeerde. Hij werd belasterd door zijn dienaar Ziba. Mefibóseth had eindelijk een ontmoeting met de koning, en hij was er erg slecht aan toe, omdat hij door de hele situatie was getroffen. 'Mefibóseth, Sauls zoon, kwam ook af de koning tegemoet; en hij had zijn voeten niet schoongemaakt, noch zijn knevelbaard geschoren, noch zijn klederen gewassen, van die dag af, dat de koning was weggegaan, toe die dag toe, dat hij met vrede weerkwam' (2 Samuël 19:24).

De koning had alleen Ziba's kant van het verhaal gehoord en informeerde bij Mefibóseth, waarom hij zich niet bij hem voegde. 'En het geschiedde, toen hij te Jeruzalem de koning tegemoet kwam, dat de koning tot hem zeide: Waarom zijt gij niet met mij getrokken, Mefibóseth?' (2 Samuël 19:25).

Laten we ons verbazen over de manifestatie van de christelijke houding in Mefibóseth tegenover de boosdoeners: 'En hij zeide: Mijn heer koning, mijn knecht heeft mij bedrogen; want uw knecht zeide: Ik zal mij een ezel zadelen en daarop rijden, en tot de koning trekken, want uw knecht is kreupel. Daartoe heeft hij uw knecht bij mijn heer de koning vals aangebracht; doch mijn heer de koning is als een engel Gods; doe dan, wat goed is in uw ogen. Want heel het huis mijns vader is niet geweest, dan maar lieden des doods voor mijn heer de koning; nochtans hebt gij uw knecht gezet onder hen, die aan uw tafel eten; wat heb ik dan meer voor gerechtigheid, en meer te roepen aan de koning? Toen zeide de koning tot hem: Waarom spreekt gij meer van uw zaken? Ik heb gezegd: Gij en Ziba, deelt het land. En Mefibóseth zeide tot de koning: Hij neme het ook

gans weg, aangezien mijn heer de koning met vrede in zijn huis is gekomen' (2 Samuël 19:26-30).

CONCLUSIE

God heeft de laatste controle over alles wat er gebeurt. 'De ogen des Heeren zijn in alle plaatsen, beschouwende de kwaden en de goeden; (Spreuken 15:3). Vanuit de hoge ziet de Voorzienigheid alles, wat de mensenzonen beramen.

God zag, hoe Amnon zijn zuster Tamar verkrachtte. En God zag, dat Amnon het nooit berouwde.

God zag, hoe Absalom twee jaar lang samenzwerde om zijn broer Amnon te doden.

God zag het liefhebbende hart van David, die na drie jaar zijn misdadige zoon ontving.

God zag de nadelige en verraderlijke plannen, die Absalom bedacht.

God zag het briljante en sluwe vernietigingsplan, dat door Achitófel was bedacht. Maar God stond dat niet toe, ter bescherming van David.

God zag, dat het hart van Absalom nooit berouw zou hebben en Hij liet toe, dat hij stierf. God ziet alles.

Er gebeuren dingen, er gebeuren samenzweringen, maar Gods plannen zijn altijd het beste voor degenen, die van Hem houden. God zag het hart van David, het hart van Mefibóseth!

Een grote les voor ons: niet opgaan in of boos worden over samenzweringen, maar in plaats daarvan de Heer liefhebben. Hoe frustrerend het ook mag lijken om geconfronteerd te worden met samenzweringen en onrechtvaardigheid, ons echte succes ligt niet in het proberen wraak te nemen op degenen, die ons vreselijk hebben gekwetst, maar eerder in het zoeken naar de overwinning in Jezus. 'En wij weten, dat hun, die God liefhebben, alle dingen mede-werken ten goede, namelijk hun, die naar Zijn voornemen geroepen zijn' (Romeinen 8:28).

'Het leven van Christus was een voorbeeld van inzet en volharding. Het werd niet verzwakt, doordat Hij tegenstand ontmoette, belachelijk gemaakt werd, of ontbering te lijden had' – *Boodschap aan Jonge Mensen*, blz. 75-76.

En na al deze beproevingen riep David uit: 'De Heere is mij mijn Steenrots, en mijn Brug, en mijn Uithelper. God is mijn Rots, ik zal op Hem betrouwen; mijn Schild en de Hoorn mijns heils, mijn Hoog Vertrek en mijn Toevlucht, mijn Verlosser! Van geweld hebt Gij mij verlost' (2 Samuël 22:2-3).

'En Hij zond pijlen uit en verstrooide ze; bliksemen en verschrikte ze' (vers 15). 'Want de strijd werd aldaar verspreid over heel dat land. En het woud verteerde meer van het volk, dan die het zwaard verteerde, te dien dage' (2 Samuël 18:8).

'Hij verlost mij van mijn sterke vijand, van mijn haters, omdat zij machtiger waren dan ik' (2 Samuël 22:18). 'Ook hebt Gij mij gegeven het schild Uws heils, en door Uw verootmoedigen hebt Gij mij groot gemaakt' (vers 36).

'Daarom zal ik U, o Heere, loven onder de heidenen; en Uw Naam zal ik psalmzingen' (vers 50).

Angst...

door Barbara Montrose

van het verliezen van aardse positie en status

De meesten van ons hebben wel eens gehoord van de wijze mannen uit het Oosten, die naar het kindje Jezus in Bethlehem kwamen. Hoewel ze niet van Hebreeuwse afkomst waren, ondernamen ze hun lange pelgrimstocht door geloof, waarbij ze geschenken brachten in de vorm van goud, wierook en mirre om aan de jonge Heiland in Judea te schenken. Waarom deden ze dit? Wat leidde hen?

Deze rechtschapen oprechte mannen, die de aanwijzingen van de Voorzienigheid in de natuur hadden bestudeerd, hadden zich tot de Hebreeuwse Geschriften gewend voor meer licht. Nadat ze een vers hadden ontdekt in Numeri 24:17, 'Er zal een ster voortgaan uit Jakob, en er zal een scepter uit Israël opkomen', volgden de magiërs, wat een ster leek te zijn, maar toch was er een verre groep stralende engelen, die hen leidde naar Jeruzalem.

Zuiver van hart en nobel als ze waren, verwachtten deze mannen oprecht een stad vol vreugde aan te treffen, die de komst van de langverwachte Messias aankondigde. Wat een raadsel om bij de heilige tempel aan te komen, alleen om niemand te vinden die geïnteresseerd was in de zaak. Tot hun grote teleurstelling stuitten ze in plaats daarvan op een vreemd gevoel van verrassing en angst, vermengd met

minachting.

Stel u de scène voor: "De priesters kunnen alleen overleveringen navertellen. Zij verheerlijken hun eigen godsdienst en vroomheid, terwijl ze de Grieken en Romeinen voor heidenen en nog grotere zondaren dan anderen uitmaken. De wijzen zijn geen afgodendienaars, en in de ogen van God staan ze veel hoger dan deze mensen, die belijden, dat ze Hem aanbidden; toch worden ze door de Joden als heidenen beschouwd. Zelfs bij diegenen, die ertoe zijn aangewezen om de heilige godsspraken te bewaren, verwekken hun verlangende vragen geen enkele zweem van sympathie." –*De Wens der Eeuwen*, blz. 39-40.

EEN SAMENZWERING GEWORTELD IN DE AARDSE REGERING

Het nieuws van de komst van de magiërs kwam toen naar het paleis van Herodes de Grote, een afstammeling van Edom. Deze heerser werd bitter gehaat door de Joodse bevolking, dus zijn veiligheid lag blijkbaar in drie dingen:

Intimidatie door geweld en moord

Politieke banden met Rome

Rijke verrijking van de tempel, een ontzagwekkende bron van trots voor iedereen.

Het is inderdaad een zwak fundament, dat de tirannen van deze wereld overeind houdt! Hier zien we een man, geplaagd door angst zijn positie te verliezen. Zijn strategie was nu om te doen, alsof hij een vriendelijke 'aardige vent' was, die geïnteresseerd was in de waarheid. (Hebt u ooit zulke mensen ontmoet?)

"Herodes verdacht de priesters ervan, dat ze samen-spanden met de vreemdelingen om een volksopstand te verwekken en hem van de troon te stoten. Hij verborg zijn wantrouwen evenwel, daar hij vastbesloten was hun plannen door zijn grote slimheid te doen mislukken. Hij riep de overpriesters en schriftgeleerden bij zich en vroeg hun, wat hun heilige boeken leerden over de plaats, waar de Messias zou worden geboren." –*De Wens der Eeuwen*, blz. 40. Herodes' eigenlijke zorg was alleen om zijn koninklijke positie, zijn macht over het rijk, te behouden. Maar nu deed hij opeens, alsof hij geïnteresseerd was in de Schrift.

Het plot wordt dikker... Een egoïstische, machtsbeluste, wereldse man gaat dan een paar egoïstische, machtsbeluste, religieuze mannen ontmoeten:

Herodes 'werd ontroerd, en geheel Jeruzalem met hem. En bijeenvergaderd hebbende al de overpriesters en Schriftgeleerden van het volk, vroeg van hen, waar de Christus zou geboren worden' (Matthéüs 2:3-4). Let op, in gestreste spanning "eist" hij deze informatie.

De bewakers van de heilige orakels moesten dus wat huiswerk maken. Als antwoord vonden ze in Micha 5:1, dat het antwoord Bethlehem was. Maar het vers onthult ook duidelijk, wie die Heerser is! Iemand 'der eeuwigheid'! Dit is een ander soort Heerser, Iemand die niet beperkt is tot een aardse troon, zoals die angstvallig door Herodes wordt vastgegrepen. Maar niemand leek zich om dat feit te bekommeren. Wereldsgezinde mensen concentreren zich op deze wereld en hoe ze wanhopig hun wurggreep kunnen bereiken en behouden om over anderen te regeren. Dat is hun prioriteit.

GEVAAR OP HANDEN

Vervolgens nodigde de sluwe Herodes de wijze mannen uit voor een persoonlijk onderhoud. Slim zijn woedende woede verbergend, informeerde hij beleefd bij hen, wanneer de ster verscheen. 'En hen naar Bethlehem zendende, zeide: Reist heen, en onderzoekt naarstig naar dat Kindeke, en als gij Het zult gevonden hebben, boodschapt het mij, opdat ik ook kome en Dat aanbidde' (Matthéüs 2:8).

Echt? Deze verbitterde Edomiet staat plotseling te popelen om de nieuwe jonge koning van Israël te aanbidden? Nauwelijks!

Maar door Gods genade werden de trouwe wijzen nog steeds geleid door een goddelijke Hand: 'En zij, de koning gehoord hebbende, zijn heengereisd; en ziet, de ster, die zij in het oosten gezien hadden, ging hun voor, totdat zij kwam en stond boven de plaats, waar het Kindeke was. Toen zij nu de ster zagen, verheugden zij zich met zeer grote vreugde. En in het huis gekomen zijnde, vonden zij het Kindeke met Maria, Zijn moeder, en neervallende hebben zij Het aangebeden; en hun schatten opengedaan hebbende, brachten zij Hem geschenken: goud en wierrook, en mirre' (Matthéüs 2:9-11).

Omdat de wijze mannen afgestemd waren op de Geest van God, 'En door een Goddelijke openbaring vermaand zijnde in de droom, dat zij niet zouden weerkeren tot Herodes, vertrokken zij door een andere weg weer naar hun land' (Matthéüs 2:12). Door Gods voorzienigheid zouden

hun genereuze gaven de middelen verschaffen voor de reis van Jozef en Maria naar Egypte en het tijdelijke verblijf in dat vreemde land. Gelukkig was Jozef ook in een droom gewaarschuwd om te vluchten voor de toorn van Herodes, toorn die zijn kleine gezin niet hoefde te zien. Hij vluchtte gewoon door geloof, in gehoorzaamheid aan de instructie: 'Toen zij nu vertrokken waren, ziet, de engel des Heeren verschijnt Jozef in de droom, zeggende: Sta op, en neem tot u het Kindeke en Zijn moeder, en vlucht in Egypte, en wees aldaar, totdat ik het u zeggen zal; want Herodes zal het Kindeke zoeken, om Het te doden. Hij dan opgestaan zijnde, nam het Kindeke en Zijn moeder tot zich in de nacht, en vertrok naar Egypte' (Matthéüs 2:13-14). (Dit was de directe vervulling van een Oudtestamentische profetie in Hoséa 11:1).

Tragisch genoeg werd een tekst uit Jeremia 31:15 kort daarna vervuld: 'Zo zegt de Heere: Er is een stem gehoord in Rama, een klacht, een zeer bitter geweent; Rachel weent over haar kinderen; zij weigert zich te laten troosten over haar kinderen, omdat zij niet zijn'.

Achterdocht veroorzaakt door trots

Herodes kon een Bijbelse realiteit niet verdragen die werd uitgevaardigd door de Majesteit van het universum: 'Alzo zegt de Heere HEERE: Doe die hoed weg, en hef die kroon af, deze zal dezelfde niet wezen; Ik zal verhogen die, die nederig is, en vernederen die, die hoog is. Ik zal die kroon omgekeerd, omgekeerd, omgekeerd stellen; ja, zij zal niet zijn, totdat hij komt, die daartoe recht heeft, en die Ik dat geven zal' (Ezechiël 21:26-27). Eeuwen voor Herodes had zelfs de grote Nebukadnezar deze ommekeer niet kunnen voorkomen. In Daniël hoofdstuk 2 leerde Nebukadnezar in een droom door goddelijke Inspiratie, dat andere rijken het zijne zouden volgen. Zijn deel van het beeld in zijn droom was van goud, maar de rest niet. Hij kon zo'n verzwakking van zijn trots niet verdragen! In het volgende hoofdstuk, Daniël 3, zien we hoe hij een beeld maakt, geheel van goud, waarschijnlijk in een vergeefse poging om de loop van de toekomstige geschiedenis te veranderen. Zo wordt de ongebreidelde begeerte van menselijke eerzucht en angst voor vermindering van wereldse status geïllustreerd.

Nu terug naar Herodes:

'Toen Herodes zag, dat hij door de wijzen bedrogen was, toen werd hij zeer toornig, en enigen afgezonden hebbende, heeft omgebracht al de kinderen, die binnen Bethlehem, en in heel zijn gebied waren, van twee jaren oud en daaronder, naar de tijd, die hij van de wijzen naarstig onderzocht had' (Matthéüs 2:16).

Waarom stond de Heer toe, dat Herodes en zijn soldaten samen zweerden in zo'n afschuwelijk bloedbad tegen onschuldige kinderen? Al deze gebeurtenissen maakten deel uit van een groter geheel dan alleen menselijke ogen konden zien:

"Herodes wachtte bezorgd op de terugkeer van de wijzen; want hij was ongeduldig om zijn vastbesloten doel uit te voeren om de jonge koning van Israël te vernietigen. Nadat hij lang had gewacht op de kennis, die hij verlangde, vreesde hij, dat zijn doel zou worden gedwarsboemd. Hij redeneerde als volgt: Konden die mannen de duistere daad, die hij bedacht had, gelezen hebben? Hadden ze zijn plan kunnen begrijpen en hem met opzet hebben vermeden? Dit vond hij belediging en spot. Zijn ongeduld, afgunst en haat namen toe. Hij werd aangespoord door zijn vader, de duivel, om de verwezenlijking van zijn doel te zoeken door

een zeer wrede daad...

Herodes vaardigde een proclamatie uit aan een grote groep soldaten, wier hart verhard was door misdaad, oorlog en bloedvergieten, om door Bethlehem en de hele omgeving daarvan te trekken en alle kinderen van twee jaar en jonger uit te moorden. Herodes beoogde met deze wrede daad een dubbel doel te bereiken: ten eerste, door deze stoutmoedige daad zijn macht en gezag over de Joden uit te oefenen; en ten tweede om hun trotse opschepperij met betrekking tot hun koning het zwijgen op te leggen, en ook zijn eigen koninkrijk veilig te stellen door de jonge prins te vermoorden, die hij benijdde en vreesde. Dit wrede werk was volbracht. Het zwaard van ongevoelige soldaten bracht overal vernietiging. De afschuw en het verdriet van de ouders waren onbeschrijfelijk.” –*The Spirit of Prophecy*, vol. 2, blz. 26-28.

EEN TWEEVOUDIG OORDEEL

“Al deze verschrikkelijke rampspoed werd door God geleden, om de trots van de Joodse natie te vernederen. Hun misdaden en goddeloosheid waren zo groot, dat de Heer toestond, dat de goddeloze Herodes hen zo straffe. Als ze minder opschepperig en ambitieus waren geweest, hun leven zuiver, hun gewoonten eenvoudig en oprecht, dan zou God hen hebben behoeft voor zo vernederd en gekweld te worden door hun vijanden. God zou op een opmerkelijke manier de toorn van de koning onschadelijk hebben gemaakt voor Zijn volk, als ze trouw en volmaakt voor Hem waren geweest. Maar Hij kon niet speciaal voor hen werken, want hun werken werden door Hem verafschuwd.

De Joden hadden de afgunst en haat van Herodes tegen Christus opgewekt door hun verkeerde uitleg van de profeten. Ze leerden, dat Christus zou regeren over een aards rijk, in onovertroffen heerlijkheid.

Hun trotse opschepperij stelde de Heiland van de wereld en Zijn zending op aarde in een verkeerd daglicht. Hun verheven ideeën en hun trotse opschepperij resulteerden niet, zoals Satan aanvankelijk had bedoeld, in de vernietiging van de kleine Heiland, maar keerden terug naar henzelf en vulden hun huizen met rouw.” –*The Spirit of Prophecy*, vol. 2, blz. 28.

Kort daarna volgde ook de vreselijke dood van de wrede tiran Herodes. Ongeacht of de dader van de misdaad een heiden of Jood is, het Bijbelse principe is hetzelfde: Wat gezaaid wordt, wordt geogst.

EEN SAMENZWERING DIE GEWORTELD IS IN DE GEESTELIJKE REGERING

Hoe zit het met de geestelijke regering van de Hebreeuwse natie? Was Gods uitverkoren volk immuun voor dezelfde mate van acute afgunst? Laten we eens kijken naar de vruchten, die werden gedragen door de elite geestelijken en de raad, die bekend staat als het Sanhedrin.

Bij de onterechte aanklacht tegen Christus wist zelfs de heidense Romeinse stadhouder Pontius Pilatus ‘Want hij wist, dat de overpriesters Hem door nijd overgeleverd hadden’ (Markus 15:10). De priesters en rabbi’s hadden Jezus onophoudelijk achtervolgd en stuurden ‘enigen van de Farizeeën en van de Herodianen, opdat zij Hem in Zijn rede vangen zouden’ (Markus 12:13).

Ze spanden voortdurend samen om een punt te vinden, waarop ze het onschuldige Lam van God konden veroordelen. Ten slotte zochten ‘de overpriesters en de ouderlingen, en de gehele grote raad valse getuigenis tegen Jezus, opdat zij Hem doden mochten, en vonden niet’ (Matthéüs 26:59).

Is dit geen samenzwering van de hoogste orde?

De samenzweerders verdraaiden de woorden van Christus: ‘En hoewel er vele valse getuigen toegekomen waren, zo vonden zij toch niet. Maar ten laatste kwamen twee valse getuigen, en zeiden: Deze heeft gezegd: Ik kan de tempel Gods afbreken, en in drie dagen die opbouwen’ (Matthéüs 26:60-61). Maar maakte Jezus die opmerking echt? Waren dat Zijn woorden geweest? Wat is er werkelijk gebeurd? Laten we terugkijken op de scène: ‘De Joden antwoordden dan, en zeiden tot Hem; Wat teken toont Gij ons, dat Gij deze dingen doet? Jezus antwoordde en zeide tot hen: Breekt deze tempel, en in drie dagen zal Ik die oprichten. De Joden zeiden dan: Zes en veertig jaren is over deze tempel gebouwd, en Gij, zult Gij die in drie dagen oprichten? Maar Hij zeide dit van de tempel van Zijn lichaam. Daarom, toen Hij opgestaan was uit de doden, werden Zijn discipelen gedachtig, dat Hij dit tot hen gezegd had, en zij geloofden de Schrift, en het woord, dat Jezus gesproken had’ (Johannes 2:18-22).

We zien hier dus, dat de Joden Jezus drongen om speciaal voor hen een teken te doen, dat Hij in staat was om wonderen te verrichten. (Dit was natuurlijk niet echt nodig, aangezien de geldigheid van Zijn vele wonderen voor zichzelf sprak.) Maar hun prioriteit was, dat hun ambt en gezag erkend zouden worden, vandaar hun vraag aan Hem. Jezus had nooit gezegd dat Hij hun indrukwekkende tempel zou vernietigen. Hij sprak over de tempel van Zijn lichaam, dat Hij Zichzelf, in samenwerking met Zijn Vader, spoedig door goddelijke kracht uit de dood zou opwekken. Zoals Hij bij een andere gelegenheid uitlegde: ‘Daarom heeft Mij de Vader lief, omdat Ik Mijn leven afleg, opdat Ik het weer neme. Niemand neemt het van Mij, maar Ik leg het van Mijzelf af; Ik heb macht het af te leggen, en heb macht het weer te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen’ (Johannes 10:17-18). ‘In Hetzelve was het Leven, en het Leven was het Licht der mensen’, ‘Want gelijk de Vader het leven heeft in Zichzelf, also heeft Hij ook de Zoon gegeven, het leven te hebben in Zichzelf’ (Johannes 1:4; 5:26).

Maar in plaats van de waarheid over de leven gevende kracht van Christus te accepteren, kozen de professionele geestelijken in plaats daarvan om Zijn woorden te verdraaien om Hem te bestempelen als een binnenlandse terrorist. Hier is een les voor iedereen vandaag. Neem niet blindelings de versie van iemand anders aan van wat iemand zogenaamd heeft gezegd of gedaan. Volg de Gulden Regel om anderen te behandelen, zoals u zou willen, dat u gedaan zou worden, als u het slachtoffer was, dat lijdt onder wat mogelijk een zeer onnauwkeurige beschuldiging zou kunnen zijn. Doe uw onderzoek, verbind de punten en spreek ook zelf met de bron in plaats van te vertrouwen op geruchten.

Waarom waren deze beroepspredikanten zo bang voor Christus? Was het, omdat Zijn woorden van leven en medelevende werken toevallig meer aandacht van de mensen kregen dan ze voor zichzelf konden opbrengen? Was dit een belediging van hun zelfverheven waardigheid? Beschouwden ze deze nederige Galileeër als een bedreiging voor hun doelstellingen van eeuwige superioriteit als de leiders in Israël?

Net als Nebukadnezar en Herodes faalden ook de beroepsgeestelijken kennelijk om hetzelfde principe van de Almachtige te aanvaarden: ‘Alzo zegt de Heere HEERE: Doe die hoed weg, en hef die kroon af, deze zal dezelfde niet wezen; Ik zal verhogen die, die nederig is, en vernederen die, die hoog is. Ik zal die kroon omgekeerd,

omgekeerd, omgekeerd stellen; ja, zij zal niet zijn, totdat hij komt, die daartoe recht heeft, en die Ik dat geven zal, (Ezechiël 21:26-27). Degene, 'die recht heeft', was Jezus Christus, en net als de wereldse koningen waren de beroepsgeestelijken zo verblind door hun eigen ambitieuze samenzwering, dat ze weigerden het te accepteren.

Verfrissende uitzonderingen

Gelukkig waren er verfrissende uitzonderingen op de neiging van de geestelijke leiders. Nicodémus en Jozef van Arimathea zijn twee van zulke voorbeelden. Deze prominente mannen kwamen dapper naar voren om Jezus te verdedigen na Zijn onrechtvaardige en smadelijke dood. Ze zagen de noodzaak van het uur in en gaven royaal ongevaagd aan de zaak.

Evenzo was later, in de tijd van de apostelen, ook Gamaliël een stem van redelijkheid te midden van een jaloerse raad, die samenspande tegen de volgelingen van Christus, net zoals ze hadden gedaan, toen de Heer op aarde was.

Hoe zit het met ons? Zijn we bereid ons door Christus te laten kneden en vormen tot verfrissende uitzonderingen op de neigingen, die zo gewoon zijn in de jaloerse, samenzwerende wereld van vandaag?

Uiteindelijk zal er een contrast zijn tussen twee verschillende groepen:

Degenen, die streven naar de hoogste plaats onder hun broeders op aarde, en hoewel ze die kunnen bereiken en zelfs angstvallig erin slagen om die te behouden door list, show, achterklap en samenzwering, zullen ze uiteindelijk alleen deze aarde zien, niet het koninkrijk der hemelen.

Zij, die streven naar het hemelse koninkrijk, ook al gaat dat ten koste van alles, wat deze wereld te bieden heeft. Dezen kunnen hier veel vernedering ondergaan, maar zij treden in de voetsporen van hun Meester, 'Want hiertoe zijt gij geroepen, daar ook Christus voor ons geleden heeft, ons een voorbeeld nalatende, opdat gij Zijn voetstappen zoudt navolgen; Die geen zonde gedaan heeft, en er is geen bedrog in Zijn mond gevonden; Die, toen Hij gescholden werd, niet terugschold, en toen Hij leed, niet dreigde; maar gaf het over aan Hem, Die rechtvaardig oordeelt' (1 Petrus 2:21-23).

In welke groep zullen wij zijn? Moge de Heer ons helpen Zijn oproep te koesteren om tot hen te behoren, die hun genegenheid stellen op dingen, die boven zijn, niet op dingen op aarde, en geroepen, uitverkoren en trouw zijn, wat het ook kost!

HOE MOETEN WE ZO'N GEEST VOEDEN?

'Want wij durven onszelf niet rekenen of vergelijken met sommigen, die zichzelf prijzen; maar dezen verstaan niet, dat zij zichzelf met zichzelf meten, zichzelf met zichzelf vergelijken' (2 Korinthe 10:12).

'Jaagt de vrede na met allen, en de heiligmaking, zonder welke niemand de Heere zien zal; Toeziende, dat niet iemand verachtere van de genade Gods; dat niet enige wortel der bitterheid, opwaarts spruitende, beroering make en daardoor velen verontreinigd worden' (Hebreeën 12:14-15). De geringste wortel van bitterheid mag niet in ons hart opkomen. We moeten het in de kiem smoren!

"Laat iedere manifestatie van vijandigheid of onvriende-

lijkheid worden bedwongen; laat elke wortel van bitterheid worden verwijderd...

Door geestelijke trots, de wens om de wet voor te schrijven, een ambitieus verlangen naar eer of positie, een gebrek aan zelfbeheersing door het toegeven aan hartstochten of vooroordelen, door onstandvastigheid of gebrek aan beoordelingsvermogen, kan de gemeente in verwarring raken en haar vrede opgeofferd worden.

Moeilijkheden worden vaak veroorzaakt door rodde-laars, die door hun gefluister de nietsvermoedende geest vergiftigen met hun hints en suggesties, waardoor de beste vrienden uit elkaar gaan. Onruststokers worden in hun boze werk gesteund door al degenen, die met open oren en een slecht hart luisteren en zeggen: "Vertel, en wij zullen het doorvertellen". Deze zonde moet niet worden geduld onder de volgelingen van Christus. Geen enkele christelijke vader of moeder moet toestaan, dat roddel in het gezin wordt herhaald of dat opmerkingen worden geplaatst, die de leden van de gemeente in diskrediet brengen.

Christenen moeten het als hun godsdienstige plicht beschouwen een geest van afgunst of wedijver te onderdrukken. Zij moeten zich verblijden over de goede naam of de voorspoed van hun geloofsgenoten, zelfs wanneer hun eigen karakter of succes daarbij in de schaduw komt te staan. Het waren trots en ambitie, die in het hart van Satan werden gekoesterd, die hem uit de hemel verbanden. Dit kwaad is diep geworteld in onze gevallen natuur, en als het niet wordt verwijderd, zal het alle goede en edele eigenschappen overschaduwen, en als verderfelijke vrucht daarvan afgunst en strijd voortbrengen.

Wij moeten streven naar echte goedheid in plaats van grootsheid. Zij, die de geest van Christus bezitten, zullen een nederige dunk van zichzelf hebben." –*Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 196-197.*

De geest van de wijzen

We hebben hier gezien, hoe samenzweringen rechtstreeks tegen de Zoon des mensen, God Zelf in menselijk vlees, geworteld waren in angst om aardse posities te verliezen. Onze Heer gebiedt: 'Gij weet, dat de oversten der volken heerschappij voeren over hen, en de groten gebruiken macht over hen. Doch also zal het onder u niet zijn, maar zo wie onder u groot zal willen worden, die zij uw dienaar' (Matthéüs 20:25-26).

'Maar indien gij bittere nijd en twistgierigheid hebt in uw hart, zo roemt en liegt niet tegen de waarheid. Deze is de wijsheid niet, die van boven afkomt, maar is aards, natuurlijk, duivels. Want waar nijd en twistgierigheid is, aldaar is verwarring en alle boze handeling. Maar de wijsheid, die van boven is, die is ten eerste zuiver, daarna vreedzaam, bescheiden, gezeggelijk, vol van barmhartigheid en van goede vruchten, niet partijdig oordelende, en ongeveinsd' (Jakobus 3:14-17).

'Uw wandel zij zonder geldgierigheid; en weest vergenoegd met het tegenwoordige; want Hij heeft gezegd: Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten. Zodat wij vrijmoedig durven zeggen: De Heere is mij een Helper, en ik zal niet vrezen, wat mij een mens zal doen.' (Hebreeën 13:5-6). Niets anders doet ertoe.

Het is tijd...

door Liviu Tudoroiu

De climax van de samenzwering zal worden teruggebracht!

Het wordt tijd, dat er een einde zal komen aan de universele samenzwering tegen Gods regering, begonnen in duisternis en al duizenden jaren aan de gang.

De Heer Jezus Christus verwachtte de laatste confrontatie met het meesterbrein van het kwaad met deze woorden: 'Nu is het oordeel dezer wereld; nu zal de overste dezer wereld buiten geworpen worden' (Johannes 12:31).

De overwinning, die de Heer Jezus Christus voor ons heeft behaald, is buitengewoon majestueus, niet alleen vanuit menselijk perspectief en vanuit het verlossingsplan, maar als een glorieuze en opmerkelijke overwinning, die de werkelijke aard van deze samenzwering onthult. Het onthult het echte motief van de grote opstand. Het rechtvaardigt de naam van God van alle valse beschuldigingen en handhaaft Zijn weergaloze waardigheid als de allerhoogste God van liefde.

Helaas heeft de overweldiger van Gods gezag op aarde zijn eigen kwaadaardige aard "gekloond" en met miljarden vermenigvuldigd in de mensenzonen. Gelukkig laat de Heer Jezus Christus aan de andere kant Zijn getrouwen zien, die bereid zijn te leven of te sterven voor hun Redder.

Dit is het moment, waarop "Onder de bewoners der aarde, verspreid in alle landen, zijn mensen, die de knie niet voor Baäl hebben gebogen. Evenals de sterren des hemels, die alleen in het duister zichtbaar zijn, zullen deze getrouwen helder schijnen, wanneer duisternis de aarde zal bedekken en donkerheid de volken. In het heidens Afrika, in de katholieke landen van Europa en Zuid-Amerika, in China, in India, in de eilanden der zee, en in de donkere delen der aarde, heeft God een overblijfsel bewaard, dat dan in het duister zal lichten, om aan een afvallige wereld de veranderende macht van gehoorzaamheid aan Zijn wet te tonen." –*Profeten en Koningen*, blz. 119.

Beste lezer: We leven in een zeer plechtige tijd, een tijd die het stoppen van de klok markeert. De tijd zal bevriezen en de slinger zal het nulpunt bereiken. De genade van God zal worden ingetrokken. Alles wat in het donker is gedaan, zal op klaarlichte dag worden onthuld. Dan zal niemand kunnen zeggen: "Ik werd bedrogen", of "Ik wist het niet, omdat ik niet het voorrecht of de kans kreeg om de waarheid over deze dingen te weten." In de tijd van Jezus Christus zal elke persoon, die op aarde leeft, zich ervan bewust zijn, dat ze hun beslissingen in een volmaakte staat van bewustzijn tegen of ter ondersteuning van de grote aartsrebel zullen hebben genomen. Binnenkort zal niemand de

legitimiteit van Gods bereidheid om te helpen en te redden betwisten zovelen, die Zijn genade toestaan in hun harten te laten werken:

"De aartsrebel heeft er altijd naar gestreefd zichzelf wit te wassen en het bewijs willen leveren, dat Gods heerschappij de oorzaak is van de opstand. Hij heeft er al zijn krachten ervoor ingezet. Hij heeft de zaak systematisch en met overleg aangepakt. Hij heeft met buitengewoon succes talloze mensen kunnen overtuigen van zijn versie van de grote strijd, die nu al zó lang duurt. **Duizenden jaren lang heeft deze opstandelingenleider waarheid voor leugen laten doorgaan. Maar de tijd is aangebroken, dat zijn opstand voorgoed zal worden neergeslagen. Nu zal de levensloop en het karakter van Satan aan het licht worden gebracht. De aartsbedrieger wordt volledig ontmaskerd** door zijn laatste grote inspanning, die erop gericht is Christus van de troon te stoten, Zijn volk te vernietigen en de Stad Gods in te nemen. Zij, die zich bij hem hebben aangesloten, zien, dat zijn zaak hopeloos is. Christus' volgelingen en de getrouwe engelen doorzien nu zijn complot tegen Gods heerschappij ten volle. Hij wordt door iedereen verafschuw." –*De Grote Strijd*, blz. 617.

Ik heb de indruk dat we net de laatste ronde hebben doorstaan op weg naar de laatste crisis. Ja, veel mensen hebben gedacht, vooral in oorlogstijd, dat het einde hier zeker moet zijn, en op verschillende momenten in de geschiedenis hebben mensen met luide stem geroepen: *Misericordia!* ("Het einde van de wereld is hier!")

Maar deze keer zal er geen weg terug zijn voor de mensheid. Een zeer belangrijke verklaring, die in de jaren 1800 werd afgelegd door de Amerikaanse auteur Ellen G. White begint echt relevant te worden in de huidige internationale context van vandaag, aangezien "Zijn (Satans) laatste **kans om controle over de wereld te krijgen ligt nu voor hem**, en hij zal vastberaden zijn best doen om de vernietiging van de bewoners van de aarde te bewerkstelligen." –*Testimonies to Ministers*, blz. 465.

Inderdaad, er zijn nu (ten tijde dat dit geprint werd) veel golven gemaakt door de onthullingsverklaring over de toekomst van de mensheid, die het World Economic Forum (WEF) voor ogen heeft via zijn oprichter, Klaus Schwab, en een van zijn meest invloedrijke hoofdadvisers gevestigd in Tel-Aviv, Dr. Yuval Noah Harari. Professor Harari heeft enkele zeer botte en transparante verklaringen afgelegd over de toekomst van mensen, die op deze planeet leven.

Het is verbazingwekkend, hoe de uitdrukking in het geïnspireerde citaat van Ellen G. White, dat we hierboven hebben geciteerd, waarin wordt onthuld, dat Satans doel “om de wereld onder controle te krijgen nu voor hem ligt”, **daadwerkelijk wordt vervuld in de verklaringen, die in verschillende omlijstingen openbaar zijn gemaakt door de WEF’s atheïstisch meesterbrein van een geleerde.**

Professor Harari heeft op video bevestigd (sprekend met betrekking tot COVID-19): “Dit is wat mensen overtuigt om totale biometrische surveillance te legitimeren. Als we deze epidemie willen stoppen, moeten we niet alleen mensen in de gaten houden; we moeten controleren wat er onder de huid gebeurt.” –<https://rumble.com>

In dezelfde lijn van denken is een andere van zijn uitspraken, die het concept van totale controle over de mensheid onderstrepen, de volgende: “Wat we tot nu toe hebben gezien, is dat bedrijven en regeringen gegevens verzamelen over, waar we naartoe gaan, wie we ontmoeten, welke films we kijken. De volgende fase is het toezicht, dat onder onze huid gaat... (De) laatste bewakingssystemen zijn zelfs ingevoerd in democratische landen, die ze eerder hebben afgewezen. En we zien ook een verandering in de aard van het toezicht. Voorheen was het toezicht vooral boven de huid. Nu gaat het onder de huid. Overheden willen niet alleen weten, waar we heen gaan of wie we ontmoeten. Bovenal willen ze weten, wat er onder onze huid gebeurt, wat is onze lichaamstemperatuur, wat is onze bloeddruk, wat is onze medische toestand nu.

“Nu ontwikkelen mensen nog grotere krachten dan ooit tevoren. We verwerven werkelijk goddelijke scheppings- en vernietigingskrachten. We zijn mensen echt aan het opwaarderen tot goden; we (hebben) bijvoorbeeld de kracht nodig om het leven opnieuw te ontwerpen... Mensen zijn nu hackbare dieren.” –<https://rumble.com>

“U kent het ... hele idee, dat mensen hebben, weet u dit ... zij, zij, hebben deze ziel of geest en ze hebben een vrije wil en niemand weet, wat er in mij gebeurt, dus wat ik ook kies, of het nu bij de verkiezingen is of in de supermarkt, dit is mijn vrije wil... Dat is voorbij.” – <https://rumble.com>

Dergelijke concepten zijn niet beperkt tot het WEF, maar worden door het publiek eerder als minder bizar en plausibeler gezien dan ooit tevoren werd gedacht.

Dus, vriend, we kunnen het werkelijke doel zien van een paar mensen, die echt geobsedeerd zijn door totale controle over hun burens, terwijl ze dezelfde oude leugen van de duivel herhalen: ‘Gij zult als God wezen’ (Genesis 3:5).

Toch is het zo verbazingwekkend, hoe de volgende openbaring uit de 19e eeuw in vervulling gaat. Opnieuw legt de boodschapper van de Heer uit:

“Mij is getoond, hoe deze voor de gemeente van de laatste dagen zouden toenemen... Grote tonelen zullen zich spoedig voor ons ontrollen. De Here komt met kracht en grote heerlijkheid. En Satan weet, dat zijn aangemattigde autoriteit binnenkort ten einde zal zijn. **Zijn laatste kans om heerschappij over deze wereld te krijgen is nu, en hij zal zich tot het uiterste inspannen om de bewoners van deze wereld te vernietigen.** Zij, die de waarheid geloven, moeten als getrouwe wachters op de wachttorens staan. Doen zij dit niet, dan zal Satan hen mooi voordoende gedachten ingeven en zij zullen met ideeën voor de dag komen, die

verraad van heilige dingen betekenen. De vijandschap van Satan tegen het goede zal meer en meer openbaar worden, naarmate hij zijn krachten activeert in zijn laatste opstandig werk; en **elke ziel**, die niet volledig aan de Here is overgegeven, **zal een verbond met Satan tegen God aangaan** en zich met Satan verenigen in de strijd tegen de Heerser van het heelal.” –*Schetsen uit het Leven van E. G. White*, blz. 293-294.

Dit zal de mensheid naar de rand van totale ineenstorting leiden en de weg vrijmaken voor de wederkomst van de Heer Jezus Christus. Op het hoogtepunt van wreedheid zal de grote Emmanuel opstaan ter verdediging van Zijn volk. Dan zullen de echte karakters in onze wereld worden onthuld en het ontmaskerde meesterbrein van rebellie tegen Gods regering.

“Deze zijn één van zin. Er zal een universele band van eenheid, één grote harmonie, een verbond van krachten van satan zijn. ‘Zij geven hun kracht en macht aan het beest’ (Openbaring 17:13). Op deze wijze wordt dezelfde wilkeurende, verdrukkende macht tegen godsdienstvrijheid, vrijheid om God te aanbidden naar de voorschriften van het geweten, geopenbaard als door het pausdom werd getoond, **toen dat in het verleden degenen vervolgde, die het waagden te weigeren in te stemmen met de godsdienstige riten en ceremoniën van het katholicisme.**” –*Maranatha*, blz. 187.

Dit is het uur, wanneer de heerlijkheid van de Zoon van God zal worden geopenbaard en de sporen van Zijn lijden aan het kruis de wereld zullen overspoelen.

Uit dat lichaam, dat werd verheerlijkt door de Vader, vooral uit de zijde die werd doorboord door de onwetende Romeinse soldaten, uit het gezicht dat werd bespuugd door de omringende menigte, uit de handpalmen die werden uitgestrekt in een daad van liefde voor de mensheid, straalt de heerlijkheid van de Zoon van God.

Dat was, toen de machten van de duisternis dachten, dat ze het verlossingsplan zouden beteugelen, terwijl de Heer aan het kruis werd veroordeeld door een corrupte rechtbank. Maar dat was precies de tijd, dat voorbij Orion, op de troon van de Vader, de hemelse rechtbank besliste over de onomkeerbare veroordeling van de kosmische ‘Barabbas’.

Het was aan het kruis, dat de Zoon van God stierf om de WAARHEID te doen herleven. Het was aan het kruis van Calvarie, dat de meest vreedzame en nederige, en de enige goddelijke, mens op aarde stierf om de waardigheid van het menselijk ras te doen herleven. Het was op de heuvel van Golgotha, dat de dodelijke luchtstroom Jezus deed uitroepen: ‘Mij dorst’, opdat we water zouden hebben in tijden van nood. Het was op Golgotha, waar Jezus de harten van de moeders tot de zonen wendde en Hij zei: ‘Vrouw, zie, uw zoon ... (Zoon) Zie, uw moeder’ (Johannes 19:26-27).

Het was aan het kruis, waar het hele universum een einde maakte aan het mysterie van de zonde. Jezus is de heerlijkheid van de Vader en het uitgedrukte beeld van Zijn prachtige, onberispelijke, goddelijke karakter. Lof aan Jezus zal de melodie zijn, die we elke dag in de eeuwigheid zullen zingen.

Moge de Heer ons helpen om ons voor te bereiden op die grote dag, wanneer een nieuw begin aan de heiligen zal worden gegeven.

BEWAAKT DOOR DE KONING VAN DE HEMEL

De profeet Daniël was een jonge man, die in oorlogstijd van zijn huis en familie werd weggevoerd naar een ver land. Dat was heel verdrietig en moeilijk voor hem. De plaats heette Babylon, en later, na nog een oorlog, werd het Medo-Perzië.

De eerste koning van Medo-Perzië heette Darius. We lezen in de Bijbel, dat 'het Darius goed dacht, dat hij over het koninkrijk stelde honderdtwintig stadhouders, die over het ganse koninkrijk zijn zouden. En over hen drie vorsten, van wie Daniël de eerste zou zijn, aan wie die stadhouders zelf rekenschap zouden geven, opdat de koning geen schade leed. Toen overtrof deze Daniël die vorsten en die stadhouders, omdat een voortreffelijker geest in hem was; en de koning dacht hem te stellen over het gehele koninkrijk' (Daniël 6:2-4).

Als men iets goed doet, gebeuren er soms verrassingen. Daniël was een Hebreër en Darius niet, maar de koning zag, dat Daniël zijn werk zo goed deed en zo aardig was, dat Darius wist dat hij hem kon vertrouwen.

Maar al snel was er een probleem:

'Toen zochten de vorsten en de stadhouders gelegenheid te vinden tegen Daniël inzake het koninkrijk; maar zij konden geen gelegenheid of misdaad vinden, omdat hij getrouw was, en geen vergrijp noch misdaad in hem gevonden werd. Toen zeiden die mannen: Wij zullen tegen deze Daniël geen gelegenheid vinden, tenzij wij tegen hem iets vinden in de wet van zijn God' (Daniël 6:5-6).

Moet u zien! Die andere mannen waren boos, omdat de koning meer van Daniël hield dan van hen. Zij konden het niet uitstaan, dat hij erover dacht Daniël de leiding over het hele koninkrijk te geven. Zo zijn mensen soms. Ze worden heel snel jaloers.

Dus deze slechte mannen probeerden een manier te vinden om van Daniël af te komen, zodat zij de grote bazen konden zijn in plaats van hij. Ze misleidden de koning om een wet te ondertekenen tegen iedereen, die tot een andere God dan de koning zou bidden.

Was Daniël bang voor die wet? Is hij gestopt met bidden

tot zijn God? Nee, hij stopte niet! Hij hield van God en aanbad Hem openlijk.

Vanwege de wet moest Daniël in een kuil met hongerige leeuwen worden gegooit. Maar de meesten van ons weten, wat er daarna gebeurde. God sloot de muilen van de leeuwen, zodat ze Daniël helemaal geen kwaad deden.

De koning was zo blij. Hij wist, dat het Daniël's God was, die hem had beschermd. Dus haalde hij Daniël eruit en strafte die gemene mannen, die hem hadden bedrogen, door hen in de leeuwenkuil te gooien. De leeuwen aten ze heel snel op.

Waarom gebeurde dat? 'In de ogen des Heeren zijn in alle plaatsen, beschouwende de kwaden en de goeden' (Spreuken 15:3). God zag, hoe de jaloerse mannen gemeen waren tegen Zijn dienaar Daniël en Hij had hen vernietigd. De Bijbel vertelt ons: 'Ontsteek u niet over de boosdoeners; benijd hen niet, die onrecht doen. Want als gras zullen zij welhaast worden afgesneden, en als de groene grasscheutjes zullen zij afvallen' (Psalm 37:1-2).

Ja, God beschermde de getrouwe Daniël. Hij zal u ook beschermen, als u op Hem vertrouwt en u zich geen zorgen maakt over, wat slechte mensen misschien tegen u zeggen of doen. De Koning van de Hemel ziet alles, en Hij zal u ten goede leiden, net zoals Hij deed voor Daniël! BHM.

